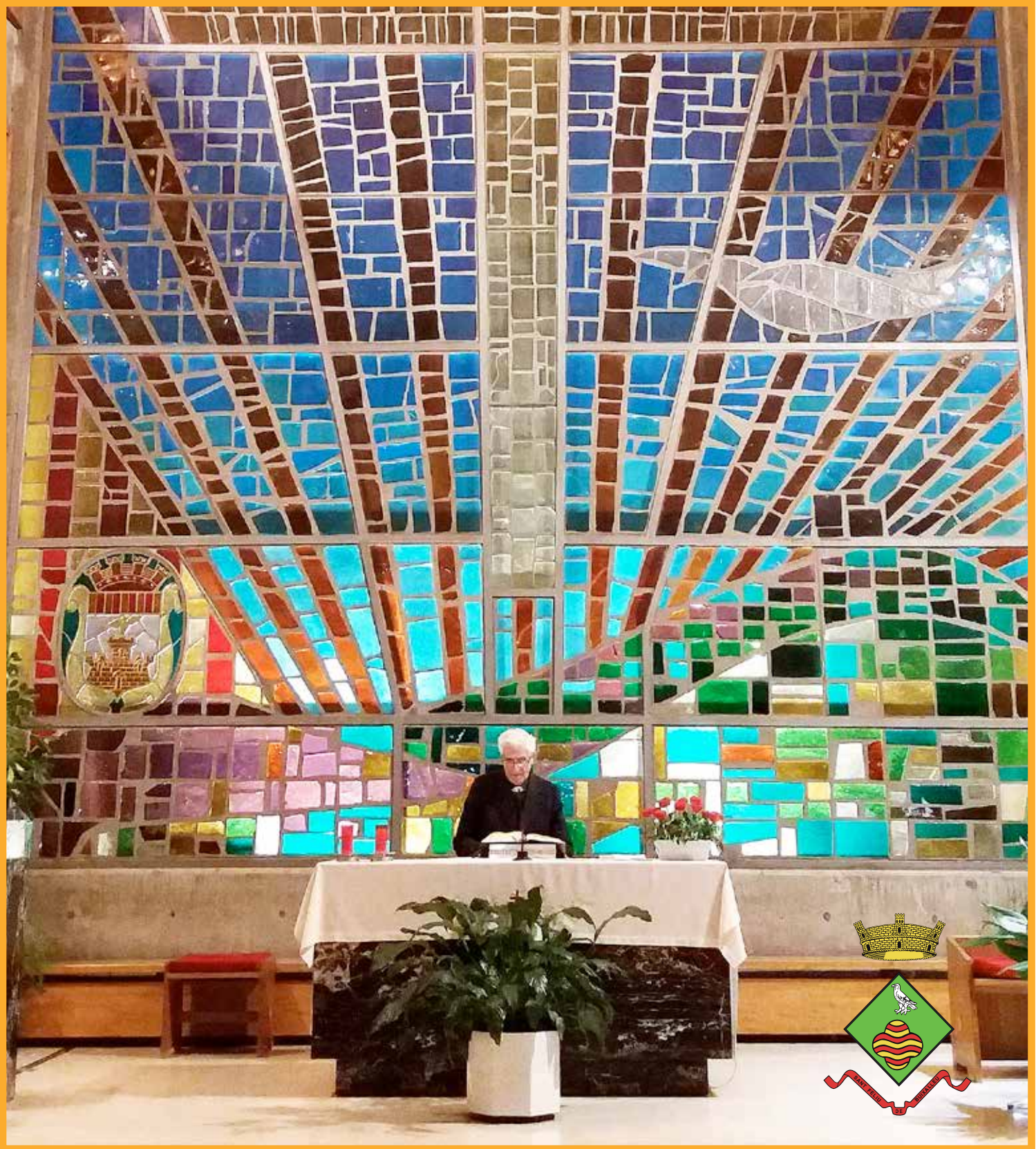

S
D

f
53
gener 2023

Sant Feliu Diu

REVISTA DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

Sumari.-

- 4** Informació municipal
Plens i Breus municipals
- 10** Joventut
Trajectòries, un projecte d'opcions formatives
- 11** Ensenyament
Escola i AMPA Alzines Balladores i l'INS Vescomtat de Cabrera
- 13** Sant Feliu és actiu
La benvinguda als nounats (veure pàgina 18)
- 22** Festes majors
Sant Feliu de Buixalleu, Gaserans i Sant Segimon
- 26** Entrevista
Quim Masferrer Cabra
- 31** Les nostres entitats
Esbart, Picasoques, ADF i Jubilats
- 37** Salut
És temps de carbasses
- 38** Relat curt
Pimpinela o de com reconciliar-se amb el món
- 39** Opino que...
Boscós i "Bosquet de Can Cadell"
- 40** Els nostres records
Josep Alomar i Bagot, el rellotger
- 42** El Viatge
Viatge a Noruega
- 44** Sortida a...
Ruta circular per Tossa
- 45** Les empreses del poble
Sandvitx de tonyina vegana
- 46** Agenda

Serveis al

L'Ajuntament

Ctra. de Gaserans, 181
Tel: **972 864 018** \ Fax: 972 864 616
Correu electrònic: ajuntament@sfbuixalleu.cat
Pàgina web: www.sfbuixalleu.cat

Oficines municipals

Horari: de dilluns a divendres de 9 del matí a 2 de la tarda i dimarts també de 5 a 8 de la tarda

Arquitecte municipal _Sr. Lluís Figueras

Horari d'atenció al públic: dimarts de 5 a 8 de la tarda

Serveis socials _Treballadora social. Horari: segon, tercer

i quart dimecres de mes
_Educadora social. Horari: quart dimecres de mes
_Ambdues amb prèvia citació trucant al 972 129 099

Recollida a domicili de trastos vells

Primer dimecres de cada mes,
prèvia trucada al telèfon 615 392 146

Jutjat de pau _Sr. Jordi Medina

Horari: els dimarts de 5 a 7 de la tarda
prèvia citació a l'Ajuntament

Oficina de correus

Horari: de dilluns a divendres de 2/4 de 10 a 10 del matí

Agutzil de nit _Sr. Josep Negre

Horari: de 11 de la nit de 2/4 de 7 del matí de dilluns a divendres excepte dies festius
Telèfon: **628 738 737**

Sala Polivalent: 972 865 116 / 652 756 917

Horari: de dilluns a divendres als vespres

Altres telèfons d'interès

ADF Guillerries-Montseny: Central: 972 860 989
Can Puig: 972 860 024

Emergències: 112

Sanitat:

CAP Hostalric / Sant Feliu de Buixalleu: 972 864 395
CAP Breda: 972 870 450
CAP Arbúcies: 972 162 210
CAP Santa Coloma de Farners: 972 843 016
Central: 061 (24 hores)
Sanitat Respon: 902 111 444

Mossos d'Esquadra: Santa Coloma: 972 181 675

Ensenyament:

Escola Alzines Balladores: 972 864 881
Escola Mare de Déu dels Socors: 972 864 469
INS Vescomtat de Cabrera: 972 864 987
Llar d'infants El Patufet: 972 864 435

Altres:

Estació de Servei Gaserans: 972 864 101
Recollida d'animals: 972 340 813
Auto-taxi Jaume: 686 647 861 / 691 133 088

EDITA: Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

FOTO PORTADA: Mossèn Rossend Roca i Masachs

CONTRAPORTADA: Fotografies de bolets

COORDINACIÓ: Consell de redacció de Sant Feliu Diu

IMPRESSIÓ: Gràfiques Anglès

DIPÒSIT LEGAL: GI-401-2004

amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

CONSELL DE REDACCIÓ I COL-LABORADORS:

Paco Ametller, Josep Avellaneda, Ester Aymerich, Pepo Bernabeu, Sergi Blasco, Lúdia Bosch, Ingrid Callau, Irma Camps, Carme Carreras, Joan Casadellà, Ansel Diaó, Elisabet Estany, Ester Fernández, Albert, Carla i Júlia Fugarolas, Jaume Fugarolas, Anna i Esther Gubert, Conxita Iglesias, Quim Masferrer, Rosa Mateu, Sixte Morera, Laura Pascuet, Aina i Paula Pla, Josep Pla, Susana Puig, Amélie Régent, Josep Riera, Rosa Rodoreda, Jesús Rodríguez, Josep Roquet, Jesús Ruíz, Marta Santijas, Maria Saurí, Mercè Serra, Francesc i Saüc Simó, Marta Taberner, Dolors Vilà, AMPA i Escola Alzines Balladores, Institut Vescomtat de Cabrera, Esbart Dansaire Montsoriu, Colla bastonera Les Picasoques, Amics de Gaserans, Grup ERC, Grup JxSFB i participants del concurs de fotos de bolets.

municipi.-

Els restaurants

- Bar restaurant La Conna:** 972 864 522
- Restaurant Grions:** 972 865 121
- Restaurant Can Puig:** 972 860 024
- Restaurant Mas Gelat:** 972 871 719
- Restaurant Can Masferrer:** 972 870 028
- Restaurant Els Pins:** 647 723 001
- Restaurant Rústic Gastro-Bar:** 972 874 681

Farmàcies de guàrdia

Farmàcia de guàrdia oberta en diumenges i festius de 9 a 21 h:

Farmàcia Joaquim d'Ocon-Encarna Gil
Santa Fe, 5, **RIELLS I VIABREA**. Tel. 938 472 294

I les farmàcies de l'ABS Breda-Hostalric-Sant Feliu de Buixalleu obren els diumenges i festius de 10 a 13 h, segons el següent calendari:

gener	febrer	març
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
abril	maig	
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	

- **Farmàcia Maria Victòria Sánchez**
Crta. de Grions s/n (La Conna),
SANT FELIU DE BUIXALLEU. Tel. 972 865 323
- **Farmàcia Vila-Tusell**
C/ Mn Cinto Verdaguier, 29, **HOSTALRIC**. Tel. 972 864 155
- **Farmàcia Carme**
Crta. d'Arbúcies, 83, **BREDA**. Tel. 648 186 830
- **Farmàcia Mònica**
Plaça de l'església, 1, **BREDA**. Tel. 637 971 098

Horaris de les misses

Celebració de la paraula els diumenges a les 10 h a Grions i a les 11 h a Gaserans.
Per als horaris en festes assenyalades vegeu la informació penjada al plafó de cada església.

Rector de les tres parròquies, Mn. Eduard de Ribot Martínez
Telèfon de la Rectoria (Arbúcies): 972 860 080

Vols col·laborar amb la revista?

- 1) Posar-se en contacte amb l'Ajuntament i demanar per l'Ester Fernández, l'Esther Gubert, en Sixte Morera, en Josep Riera o la Dolors Vilà.
- 2) Enviar un correu electrònic a: santfeliudiu@gmail.com

Editorial.-

Quan els dies es fan curts i les hores ens falten de per tots costats, ens n'adonem de que simplement se'ns ha acabat l'any. Doncs sí, ja en tenim un altre de pasat. Un altre calendari per retirar i un de nou per estrenar. Estem en un moment de fer balanç, observem el que s'ha deixat enrere i ens preguntem què està per venir.

Quin any, aquest 2022! A Sant Feliu de Buixalleu hem viscut un retorn molt actiu a la realitat postpandèmica. Tal com era d'esperar, les ganes de sortir i de fer activitats han omplert d'alegria i colors el calendari del poble. A la revista ho hem anat seguint i us ho hem explicat amb moltes ganes.

En aquest número -el 53, ja!- hi trobareu el recull d'activitats fetes des de l'estiu fins ben entrada la tardor. N'hi ha hagut per a totes les edats i per a tots els gustos. Des de les més estiuenques, com els casals, colònies i festes majors, fins al teatre amb en Quim Masferrer o la Matança del Porc del mes de novembre. A més a més, l'Escola, l'Institut i les entitats de Sant Feliu s'han afegit a la revista explicant-nos les seves experiències.

Estimats veïns, potser ens esteu llegint amb la il·lusió d'haver rebut un regal inesperat. Sigui com sigui, aquests moments també són per a això, per retrobar-se, gaudir de bons àpats i passar estones amb aquells que veiem poc. Desitgem que cadascú a la seva manera hagi passat unes Bones Festes aprofitant les activitats nadalenques del poble, pensades per fer caliu i passar-s'ho bé.

El millor regal és tenir-nos els uns als altres. Digueu-vos coses boniques i divertiu-vos, de ben segur que serà la millor recepta per començar l'Any Nou amb bon peu i alegria.

Consell de redacció

Motxilla ecològica:

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest butlletí prové de boscos gestionats de forma responsable. Ha estat fabricat segons la normativa de compliment ambiental EMAS, ISO 9001 de qualitat i ISO 14001 de gestió ambiental.

Una vegada aquest butlletí es converteixi en residu, pensa en separar-lo per a la recollida selectiva. Contribuiràs així a protegir el medi ambient.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA de 4 d'agost de 2022

ASSISTENTS: Grup JxSFB: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Sixte Morera Vilà i Ester Fernández Busquets; Grup ERC-AM: Xavier Santos Rodoreda, Pau Celma Isanda i Anna Santos Rodoreda.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

1- Aprovació de l'acta anterior, de la sessió núm. 3 ordinària de 30.06.2022.

Punt aprovat per unanimitat.

2- Adjudicació pel procediment obert, harmonitzat, i amb una pluralitat de criteris d'adjudicació, del contracte de prestació del "Servei de recollida de residus sòlids urbans "casa a casa", transport a abocador o gestor autoritzat, i gestió de la deixalleria mòbil".

Adjudicar, segons el plec de prescripcions tècniques, l'informe justificatiu de la durada del contracte de servei públic, l'informe sobre la subcontractació i

d'aclariments, elaborats per l'enginyera ambiental Sra. Jessica Carballo Miró, i el plec de clàusules administratives particulars a l'empresa Hermanos Alum, SL, segons oferta econòmica presentada amb un preu de 260.333,33 €/anuals (IVA inclòs).

Amb caràcter previ a la votació, pren la paraula el Sr. Alcalde i explica àmpliament els antecedents que han portat fins a l'adopció de l'acord.

El cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, agraeix l'explicació donada.

Punt aprovat per unanimitat.

SESSIÓ ORDINÀRIA de 29 de setembre de 2022

ASSISTENTS: Grup JxSFB: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Sixte Morera Vilà i Ester Fernández Busquets; Grup ERC-AM: Xavier Santos Rodoreda, Pau Celma Isanda i Anna Santos Rodoreda.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

1- Aprovació de l'acta anterior de la sessió núm. 4 extraordinària de 04.08.2022.

Punt aprovat per unanimitat.

2- Donar compte dels decrets de l'Alcaldia del núm. 297 al núm. 427 de 2022.

Amb caràcter previ a la votació, pren la paraula el cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, i formula diverses qüestions en relació amb els decrets núm. 311, 339, 402 i 413.

En relació amb el decret 311, el cap del grup municipal d'ERC pregunta si el pagament al que fa referència l'esmentat decret és d'una única factura, o bé de més d'una.

Pren la paraula la secretària interventora de la Corporació, que resol el dubte plantejat aclarint que en els casos als que es fa referència a una relació de despeses, es tracta del pagament de diverses factures.

En relació amb el decret 339, el cap del grup municipal d'ERC pregunta si el Departament d'Ensenyament es farà càrrec dels ordinadors pagats pels ajuntaments de Sant Feliu de Buixalleu i Massanes.

Pren la paraula el Sr. Alcalde i explica breument com des de l'Ajuntament es va requerir de forma reiterada el Departament d'Ensenyament per tal que es fes càrrec de l'import dels ordinadors sotrets, i que, davant del silenci mostrat, finalment els ajuntaments de Sant Feliu de Buixalleu i Massanes van decidir comprar ells mateixos els ordinadors, ja que si no hagués estat així els infants encara no els tindrien.

En relació amb el decret 402, el cap del grup municipal d'ERC pregunta com funciona el Conveni de Col·laboració entre l'Agència de Residus de Catalunya i ECOEMBALAJES ESPAÑA (ECOEMBES).

Pren la paraula el Sr. Alcalde i explica breument el

funcionament del conveni.

En relació amb el decret 402, el cap del grup municipal d'ERC pregunta els motius que han portat l'Ajuntament a dictar el referit decret en relació amb l'aportació al Patronat del Castell de Montsoriu corresponent a l'any 2019.

El Sr. Alcalde pren la paraula i explica breument els antecedents del Decret, i acredita els motius que el van dur a adoptar el referit Decret.

El cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, agraeix les explicacions donades.

Els membres del Ple se'n donen per assabentats per unanimitat.

3- Donar compte dels acords adoptats a les juntes de govern núm. 1 i 2 de dates 8.02.2022 i 20.09.2022.

Amb caràcter previ a la votació, pren la paraula el cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, i fa notar un error material a la pàgina 58 de l'acta de Junta de Govern de 20.09.2022.

Pren la paraula el TAG de la Corporació, que agraeix la indicació i manifesta que es procedirà a esmenar l'error material detectat.

Els membres del Ple se'n donen per assabentats per unanimitat.

4- Aprovació provisional de la modificació de l'ordenança fiscal núm. 4, reguladora de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

Punt aprovat per unanimitat.

5 i 6- Estudi i aprovació del desistiment dels recursos contenciosos administratius núm. 311/2018 i núm. 220/2018.

En execució de l'acordat en el pacte 8.2 del "Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Hostalric i l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu", relatiu a la

delimitació territorial d'ambdós municipis, aprovat pels respectius plens municipals els dies 14 i 15 de setembre de 2020, i de la resolució d'aprovació definitiva de la delimitació de desistir dels recursos ordinaris següents on es desestimen els recursos relatius a:

- 311/2018: L'acord de Junta de Govern de l'Ajuntament d'Hostalric de data 10.10.2018, en relació amb l'expedient "Resolució recurs de reposició Concerto Developpement Iberica, SLU."
- 220/2018: L'acord de Junta de Govern de l'Ajuntament d'Hostalric de data 1.12.2014, atorgant llicència d'obres a Recuperacions Marcel Navarro i fills, SL, per una planta de valorització de residus de fusta y compostatge vegetal.

Punt aprovat per unanimitat.

7- Estudi i ratificació dels acords adoptats a l'acta d'inspecció de la visita realitzada al IV Sector Industrial, subscripta per representants de l'entitat de conservació del Sector i els tècnics municipals.

Punt aprovat per unanimitat.

8- Sol·licitud al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya per tal que instal·lin una nova comissaria de Mossos d'Esquadra a la Selva Interior.

Punt aprovat per unanimitat.

9- Precs i preguntes.

El cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, pregunta en primer lloc sobre en quin estat es troba la tramitació del projecte de reurbanització del carrer Montseny.

Pren la paraula el Sr. Alcalde i explica que ha costat moltíssim que ADIF emetés el seu informe, i que ara caldrà elaborar un text refós del projecte en el que es tinguin en compte i resolguin les prescripcions de totes les administracions que han informat. Malgrat l'anterior, ja s'està en contacte amb ADIF per fixar un dia per fer l'acta de replanteig prèvia a l'inici de les obres.

El cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, agraeix les explicacions donades, i pregunta en segon lloc sobre en quin estat es troba la tramitació del projecte de recollida de deixalles.

Pren la paraula el Sr. Alcalde i explica que tot segueix el calendari previst. El dia 1.09.2022 es va signar el contracte amb l'adjudicatària, que ara ha de comprar el material necessari per prestar el servei, i que disposa d'un termini de 6 mesos per implantar el nou servei de recollida casa a casa.

El cap del grup municipal d'ERC, Sr. Xavier Santos Rodoreda, agraeix les explicacions donades.

RESULTATS DE L'ENQUESTA SOBRE QUINES SÓN LES NECESSITATS I INTERESSOS DELS VEÏNS

Des de la Taula Comunitària de Sant Feliu de Buixalleu, com a espai que juntament amb l'Ajuntament va impulsar les enquestes a famílies, us volem agrair la vostra participació i també compartir amb vosaltres algunes idees que podem extreure a partir de les vostres respostes.

La participació ha estat de 42 persones en total, amb 31 respostes en línia i 11 en paper. D'aquestes 42 respostes, 26 són de dones i 18 són d'homes. Per franges d'edat, hi ha 19 respostes de persones entre 35 i 62 anys, 14 de persones de 67 o més anys i 9 de jovent entre 15 i 28 anys.

La majoria de persones respon que els punts de trobada amb altres veïns i veïnes són les cases particulars.

Hi ha molta varietat de projectes i activitats proposades: xerrades i tallers per a famílies; un punt de trobada per a joves on fer activitats culturals, esportives, de cerca de feina, etc.; temes de salut de la dona; voluntariat en diferents àmbits; espai de trobada cultural per a totes les edats; activitats per a la gent gran; millora del transport, etc.

En general, hi ha una demanda de més cohesió i interacció entre els diferents veïns i veïnes del municipi, i voluntat de col·laborar des dels diversos coneixements de cadascú en els projectes i activitats que s'impulsin.

Properament us informarem sobre les trobades amb veïns i veïnes que tenim previst fer al febrer, amb la idea de parlar sobre com impulsar i organitzar els diferents projectes i activitats que heu proposat.

ENDERROC DE L'ANTIC DIPÒSIT D'AIGUA A LA URBANITZACIÓ DE CAN CADELL

Durant el mes de setembre es va dur a terme l'enderroc d'aquesta infraestructura, ja que era una de les peticions dels veïns de la urbanització per temes d'humitats i així recuperar un espai per ús públic.

LA RECOLLIDA DE RESIDUS CASA A CASA

Els dies 2, 3, 16 i 17 de desembre es van dur a terme les sessions informatives sobre la nova recollida de residus casa a casa a Sant Feliu de Buixalleu. Un nou servei que s'iniciarà l'1 de març i que consistirà en recollir els residus separats davant de la porta de casa segons el calendari i horari establerts. Es diferencia del porta a porta convencional pel fet que el seu disseny se centra en els habitatges disseminats, la tipologia dominant al municipi, i com que és la primera vegada que s'implanta un servei amb aquestes característiques serà una experiència pionera que de ben segur servirà de referent per a municipis amb característiques similars.

La recollida casa a casa serà diürna i tindrà dos formats: el rural i l'urbà.

El **format rural** tindrà lloc als nuclis i disseminats de Sant Feliu de Buixalleu, Grions, Gaserans i a la urbanització Buixalleu. Els seus habitants disposaran d'un *kit* de recollida casa a casa format per 4 contenidors de 240L per a la separació de les fraccions vidre, paper i cartró, envasos i resta, un compostador dinàmic de 250L per a la fracció orgànica i un vídeo informatiu sobre el seu muntatge i funcionament. També se'ls lliurarà un tríptic informatiu amb les normes d'ús del servei i un imant de nevera. Els dies de servei caldrà que treguin el contenidor que pertoca a la porta de casa per tal que el servei el puguin recollir fàcilment.

Les normes d'ús i el calendari per a aquest format de recollida són els següents:

- **Envasos:** Es recollirà dos cops al mes. Caldrà dipositar-los dins del contenidor de 240L de color groc, amb o sense bossa.
- **Paper i cartró:** Un cop al mes. Dins del contenidor blau de 240L, sense bossa o amb bossa de paper.
- **Vidre:** Durant la temporada alta (del 15 de juliol al 15 de setembre) es recollirà un dia al mes, mentre que durant la temporada baixa (del 16 de setembre al 14 de juliol) es recollirà un cop cada dos mesos. Caldrà posar-lo dins del contenidor verd de 240L i sense bossa.
- **Resta:** Un cop al mes. Dins del contenidor gris de 240L i amb bossa. En cas de tenir persones a casa que fan ús de **bolquers o tèxtil sanitari**, podran dipositar-ho dins d'aquest contenidor i es recollirà cada dia que es passi a recollir qualsevol de les fraccions.
- **Matèria orgànica:** No es passarà a recollir perquè es gestionarà a través del compostador dinàmic que permet transformar la matèria orgànica en un compost de gran qualitat.

El **format urbà** tindrà lloc als habitatges del carrer Montseny, la urbanització Ducat del Montseny, la urbanització Can Cadell, Can Noquera i la urbanització Rio Park.

En aquest cas es recolliran a la porta de casa totes les fraccions: matèria orgànica, paper i cartró, envasos i resta; excepte el vidre, que es continuarà dipositant en contenidors a la via pública.

Els habitants d'aquest nucli disposaran també d'un **kit** de recollida casa a casa format per un cubell d'orgànica reixat de 10L, un cubell d'orgànica de 25L massís, un cubell multifracció de 40L de color blanc i un paquet de bosses compostables. També se'ls lliurarà el tríptic informatiu amb les normes d'ús del servei i un imant de nevera amb el calendari de la recollida.

En aquesta modalitat les normes d'ús i el calendari de recollida són els següents:

- **Matèria orgànica:** Es recollirà 3 cops a la setmana, dins del cubell marró de 25L i sempre amb bossa compostable.
- **Envasos:** Es recollirà 2 cops a la setmana, dins del cubell multifracció de 40L, amb o sense bossa de plàstic.
- **Paper i cartró:** Es recollirà un cop a la setmana, dins del cubell multifracció, sense o amb bossa de paper.
- **Resta:** Es recollirà un cop a la setmana dins del cubell multifracció, amb bossa de plàstic.
- **Bolquers i tèxtil sanitari:** Es recollirà cada dia de recollida, i caldrà dipositar-ho dins d'una bossa de plàstic que es deixarà sobre del cubell que es tregui.

Els usuaris del format urbà de la recollida casa a casa disposaran també d'una àrea d'emergència on poder gestionar els seus residus en cas de situacions d'emergència. Estarà tancada i caldrà identificar-se via targeta o codi QR per poder-hi accedir.

Aquest format de recollida inclou també el servei de recollida de poda a domicili que tindrà lloc un cop al mes i que caldrà sol·licitar via trucada.

Altres serveis:

El nou servei de recollida continua oferint la **recollida de voluminosos** tant per la part rural com per la part urbana del nucli i seguirà tenint lloc el primer dimecres de cada mes i s'amplia afegint el servei de **deixalleria mòbil** que anirà recorrent el municipi durant tot l'any seguint un calendari concret. També s'està parlant amb els municipis veïns amb l'objectiu de poder fer ús de les seves **deixalleries fixes**.

Campanya informativa:

Durant el mes de febrer tindrà lloc una campanya informativa que servirà per donar informació de la nova recollida i lliurar el material necessari per poder-hi participar.

EN RECORD DE MOSSÈN ROSSEND ROCA I MASACHS

El passat 10 de gener de 2023 ens va deixar Mossèn Rossend Roca i Masachs, nascut a Sant Martí Sapresa el 27 de juliol del 1927. Després d'haver passat per diversos municipis i parròquies de Catalunya, va ser rector de Gaserans i Grions de l'any 1991 al 2018. Durant aquests 27 anys com a rector de dues de les parròquies del nostre poble va ser una persona acollidora, sensible i molt entregada a tothom.

Mossèn Rossend ha estat i serà part de la història de Sant Feliu, li volem donar les gràcies en nom de tot el poble per la dedicació a les nostres parròquies i a tots els veïns.

Gràcies per la seva col·laboració amb tothom qui li demanava, especialment amb la revista.

El proper **diumenge 12 de febrer a les 18 h a l'església de Gaserans** es celebrarà una missa en el seu honor.

Fotografia presa el dia en què va celebrar els 95 anys.

RESIDU, ON VAS?

Podeu consultar la web residuonvas.cat si teniu dubtes d'on va algun residu.

Bateria recarregable de liti
Les bateries més habituals per a mòbils i càmeres de foto i vídeo.

ON VA?
PILES I ACUMULADORS

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Empresa especialitzada

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Metalls valuosos Plàstics (aparells)

Plats trencats

ON VA?
DEIXALLERIA

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Empresa especialitzada

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Dipòsit controlat

Tablets i marcs digitals
Inclou qualsevol aparell d'aquest tipus, el cablejat i els seus accessoris.

ON VA?
RESIDUS APARELLS ELÈCTRIC

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Empresa especialitzada → Planta de reciclatge

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Metalls valuosos Plàstics (aparells)

Envàs monodosi de paper
Abans de llençar-los, elimina restes de producte de l'interior de l'envàs.

ON VA?
PAPER I CARTRÓ

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Planta de triatge: Paper → Planta de reciclatge: Paper

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Paper i cartró reciclat

Bossa aperitiu

ON VA?
ENVÀS LLEUGER

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Planta de triatge: Envasos lleugers → Planta de reciclatge: Alumini

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Aluminis

Pinyols

ON VA?
FRACCIÓ ORGÀNICA

QUIN PROCÉS SEGUEIX?
Compostador →

EN QUÈ ES TRANSFORMA?
Compost

Informació + a l'abast

@aj_santfeliubuixalleu

Ajuntament Sant Feliu de Buixalleu

@AJSFBuixalleu

Servei de WhatsApp d'informació municipal

Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

Com m'hi subscric?

PAS 1: Donar-me d'alta al servei; omplint i donant conformitat al formulari que trobareu en un d'aquests llocs:

- A la pàgina web o a les oficines de l'Ajuntament.
- Llegint el codi QR.

PAS 2: Guardar-me el telèfon **620 038 000** a la llista de contactes del mòbil amb el nom:

DIFUSIÓ AJUNTAMENT SFB

PAS 3: A partir d'aquí, quan s'envii un missatge el rebreu directament.

GRUP DE JXSFB

TREBALLANT PER MILLORAR SERVEIS

La principal prioritat d'aquest grup municipal ha estat des de sempre millorar el nostre municipi, i per extensió i directament relacionat amb l'anterior, la qualitat de vida dels veïns i veïnes de Sant Feliu de Buixalleu.

Malgrat aquesta ferma convicció, en algunes ocasions ens trobem que d'altres administracions (moltes vegades governades per altres grups polítics) prenen decisions que contradueixen la nostra línia de govern, i en lloc d'anar cap endavant en l'objectiu de millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes del municipi, ens obliguen a donar passes enrere, com és el cas del tancament del Parc de Bombers.

Davant d'aquestes situacions procurem respondre amb la major agilitat possible, i mirem de redreçar el que d'altres han malmès, de forma que les decisions que ens han estat imposades des de fora afectin el mínim possible els serveis del municipi, i el dia a dia dels nostres conciutadans.

Insistent en la cerca constant de la millora dels serveis municipals, s'han iniciat converses amb la Direcció General de la Policia amb l'objectiu d'instal·lar una comissaria de Mossos d'Esquadra al nostre municipi, proposta que ja

ha rebut el suport de la majoria dels municipis veïns, que també es veurien beneficiats per la instal·lació d'aquesta comissaria.

De tots són prou coneguts els problemes de seguretat que malauradament són notícia dia sí dia també als mitjans de comunicació, i no menys coneguda és la poca presència dels Mossos al territori, especialment en pobles com el nostre, amb gran extensió i la majoria d'habitatges en disseminat, on els escassos mitjans humans de què disposen no els permeten donar a l'abast per mantenir un servei de qualitat adequat a les necessitats de la població.

Per aquest motiu, el grup municipal de Junts va liderar la proposta de l'Ajuntament d'instal·lar una comissaria al sector industrial, i ja hem realitzat la primera sol·licitud formal per acord de Ple Municipal del passat 29 de setembre, i ja hem comunicat recentment i de forma directa al Director General de Policia la parcel·la on s'instal·laria la referida comissaria.

Esperem que aquesta proposta arribi a bon fi, i converteixi Sant Feliu de Buixalleu en un poble més segur per a tots.

GRUP D'ERC-AM

TOTS SOM SANT FELIU

Les pròximes eleccions municipals s'estan acostant; ja som a les portes de decidir qui serà el pròxim alcalde. Estem molt contents que, una vegada més, hi hagi dues o més llistes de candidats, cosa que fa molts anys que no passava. Ens omple de satisfacció perquè demostra l'interès de les persones per gestionar les necessitats del municipi, fet que reforça la democràcia.

Sant Feliu serà tal com els seus veïns i les seves veïnes vulguin i ho decideixin; són els que marcaran el camí per avançar. Per això voldríem fer una crida a tota la gent del municipi per reflexionar sobre el model de poble que sigui millor per a tothom. Òbviament, les coses que creiem que funcionen no cal tocar-les, però de ben segur que molts pensem que algunes podrien millorar i fins i tot canviar. L'Ajuntament és qui ha de liderar aquestes iniciatives per tal que Sant Feliu esdevingui el poble en què tothom se senti a gust, i, en la mesura que sigui possible, aconseguir que les necessitats més bàsiques i necessàries estiguin cobertes per a tothom.

Tot i ser un poble que té les seves dificultats degut a la seva pròpia estructura geogràfica, les cases massa disperses, digitalització insufi-

cient... El diàleg i unió d'esforços ens ha de permetre avançar cap a un futur més esperançador.

Un clar exemple d'aquest desconeixement de realitats del mateix municipi és el cas de Can Cadell, en què per la manca de sensibilitat i falta d'empatia per part de l'Ajuntament per mediar entre les dues parts va agreujar el conflicte.

Des de Tots Som Sant Feliu apostem per un model de gestió forestal per fer més segurs els nostres boscos davant de problemàtiques com incendis o Glòries.

Creiem fermament que cal canviar la manera de fer política. Hem de recuperar la idea que la base d'una bona manera de fer comença en el dia a dia, solucionant les necessitats prioritàries dels santfeliuencs i santfeliuenques, i pensant en el futur perquè les generacions més joves es trobin un municipi on la sostenibilitat sigui el pal de paller.

Ànims, salut i república!

Trajectòries, un projecte d'opcions formatives

Elisabet Estany tècnica compartida de Joventut

Què estudiaré? De què m'agradaria treballar? On em veig? Són preguntes que la majoria de les persones ens hem fet al llarg de la nostra vida, però hi ha un moment clau on tots i totes ens les hem hagut de plantejar: quan l'educació deixa de ser obligatòria, és a dir, quan finalitza l'ESO. En aquest punt és on et preguntes: i ara què? cap a on vaig? És un moment complicat i pot comportar situacions d'angoixa. No és una decisió fàcil i ajuda molt tenir informació sobre les múltiples opcions que hi ha.

És per això, que des de l'Oficina Jove de la Selva va crear un projecte anomenat Trajectòries, amb l'objectiu de donar visibilitat i posar en valor les diverses trajectòries formatives de joves de la comarca, explicades en primera persona. És un projecte que va néixer el 2020 i que aquest any ha tornat a presentar 10 joves més de la comarca.

Trajectòries, doncs, va sorgir per posar èmfasis al fet que encara que a partir dels 15-16 anys tens l'opció de decidir què fer (seguir estudiant, iniciar-se al món laboral, fer un any sabàtic, marxar a l'estranger...) aquesta decisió no és la definitiva. Vivim en un món on el canvi és constant i això permet que les opcions de cap a on volem anar també puguin variar. Totes les experiències que vivim ens aporten quelcom important i n'obtenim un aprenentatge. L'important és conèixer-se a un/a mateix/a i dedicar-se temps

per així descobrir les motivacions i les qualitats de cadascú.

A través de diversos canals com la pàgina web de l'Oficina Jove (laselvajove.cat) o l'instagram ([joventut_sfbuixalleu](https://www.instagram.com/joventut_sfbuixalleu)) es poden veure els vídeos dels 20 joves. També s'han creat cartells que estaran penjats a l'institut d'Hostalric, Arbúcies, etc., i a equipaments juvenils de la comarca.

Per contactar amb la tècnica:

eestany@selva.cat

Instagram

A [@Joventut_sfbuixalleu](https://www.instagram.com/joventut_sfbuixalleu) podràs estar al dia de les activitats que fem per als joves del poble i de la informació d'interès juvenil.

Vols participar
a Sant Feliu
Diu?

Envia'ns ho a
santfeliudiu@gmail.com

Anima't

LA CASTANYADA

Quin és el seu origen?

La castanyada procedeix d'una antiga festa funerària vinculada als cultes pagans. A la fi de segle XVIII, alguns banquets funerals van evolucionar cap a aquesta celebració. En origen era un dinar de tardor per recordar els difunts, en què les castanyes i els panelllets eren els protagonistes principals.

Com ho hem celebrat a l'escola?

Hem dedicat dos dies per donar la benvinguda a la tardor i celebrar la castanyada.

Els matins han estat dedicats a recórrer l'entorn natural i veure com aquest rebia el canvi d'estació. L'hem destinat a recollir elements naturals, esperar la visita de la castanyera, escoltar un veí del poble que ens explicava coses sobre el bosc i els bolets, trobar follets i arregar la lleinya que serviria per coure les castanyes.

La tarda de dijous vam estar ocupats i ocupades fent tallers amb elements naturals. Els nens i nenes d'infantil i primària es van barrejar per gaudir d'una tarda en què la natura i els materials es van posar a les ordres de la creativitat.

Finalment, a la festa de divendres a la tarda, ens vam reunir amb les famílies de l'escola per divertir-nos amb una estona de ballaruga i menjar les castanyes torrades.

La castanyada ha estat la primera festa que hem celebrat a l'escola, i en què les famílies, veïns i veïnes del poble, juntament amb els infants i personal del centre, hem pogut gaudir d'un temps de convivència.

AMPA ESCOLA ALZINES BALLADORES

Hem començat aquest curs escolar amb moltes ganes i il·lusió.

El curs passat vàrem fer moltes activitats per als nostres infants i aquest any no serà menys!

Es va iniciar el curs amb la venda i gestió dels llibres de l'escola i gràcies a aquests beneficis i els de l'any passat hem pogut fer algun canvi a l'aula de música i millores diverses per a la nostra escola.

També volem donar les gràcies a l'Ajuntament de Massanes i a l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu per la compra dels aires condicionats nous per a les classes.

El dia 28 d'octubre es va celebrar la castanyada a l'escola i vam tenir la visita de la Maria Castanyera.

L'AMPA va oferir servei de berenar, taller de pintacares, manualitats i música!

També us volem dir que el dia 22 de desembre vam fer una Xocolatada per col·laborar amb La Marató de TV3. Tots els beneficis són íntegrament destinats a la causa.

En breu començarem a organitzar la propera Marxa de l'escola Alzines Balladores, que està prevista per al diumenge 5 de març de 2023, per això us agrairíem la màxima col·laboració!

Esperem que hagueu passat unes molt bones festes i que hagi tingut una bona entrada d'any, durant el qual de ben segur que l'AMPA no deixarà de fer activitats per als nostres nens i nenes!

L'institut Vescomtat de Cabrera

Novetats a l'Institut Vescomtat de Cabrera

Comencem un curs escolar amb molta il·lusió i energies renovades. Iniciem el curs amb la implementació dels nous currículums LOMLOE a 1r i 3r d'ESO i 1r de batxillerat.

Engueguem amb molta alegria el treball per projectes a 1r d'ESO. Un mètode de treball globalitzador que pretén donar el protagonisme a l'alumnat, fent-lo responsable del seu propi aprenentatge. Treballant en projectes l'alumnat aprèn a pensar per ells i elles mateixes, a investigar i a aprendre dels seus errors i dels seus encerts.

Per tant, iniciem el treball per projectes a l'ESO per avançar com a institut cap a una metodologia en què l'alumnat sigui el protagonista de l'aprenentatge, mitjançant activitats d'ensenyament-aprenentatge més properes i significatives i que fomenti el treball

en equip i que els prepari per donar respostes innovadores en una societat canviant i en evolució constant.

A 4t d'ESO oferim aquest curs dues matèries noves: Arts escèniques i Formació i orientació personal i professional. Dues matèries que permeten ampliar l'oferta d'optatives a diferents àmbits i interessos del nostre alumnat.

Per últim, a 1r de batxillerat oferim un seguit de matèries optatives noves amb l'interès de diversificar les matèries i que s'ajustin als interessos i perspectives professionals actuals. És per aquest motiu que oferim matèries d'àmbits tan diversos com Biomedicina; Comunicació Audiovisual; Ciutadania, Política i Dret, Creació literària, entre d'altres.

Us animem a seguir les nostres novetats visitant-nos a la nostra pàgina web:

<https://agora.xtec.cat/insvescomtatdecabrera/>

CASAL D'ESTIU_27 de juny al 29 de juliol

Ansel Diao de la urbanització Can Noguera

Aquest any hem gaudit molt del casal d'estiu. Les membres de l'equip de monitores vam iniciar el casal amb molta energia i moltes ganes de passar-nos-ho bé i, sense cap dubte, ho hem aconseguit. La samarreta del casal defineix l'experiència d'aquesta temporada, ja que som una pinya, com bé vam reflectir en la samarreta juntament amb la frase "som la gent que estimo". Aquesta frase sorgeix de la cançó d'Oques Grasses, que considerem la cançó temàtica del casal.

Les famílies ens van acollir molt bé des del primer moment, esperaven amb molta il·lusió les fotos de cada setmana. Vam dividir els nens en 3 grans grups, i això ens va permetre fer moltes activitats divertides i entretingudes. Els infants i joves van fer cohesió molt ràpid i va durar tot el casal. Els nens i nenes venien amb ganes de participar en els jocs i aportar. No tot va ser maco, hem de reconèixer que no tots els dies tenien la mateixa energia, però tot i així, sempre marxàvem a casa contents.

L'excursió a Selva Aventura, al parc de Francesc Macià i a Water World van ser tot un èxit. Hem passat un estiu de molta calor, però les gimcanes, els dies de piscina i els jocs d'aigua ens han ajudat molt a suportar-ho.

Aquest any vam fer una segona acampada a Porqueres, molt a prop de Banyoles, i se'ns va passar volant. Vam gaudir de piscina privada,

nits temàtiques, jocs de nit, estones de lleure, rutes en bicicleta a la vora de l'estany de Banyoles i caiaç. Per a fer la feina més lleugera per tots, ens vam organitzar per preparar esmorzars, dinars i sopars, carregar la compra del supermercat o carregar aigües per a les excursions. Aquesta acampada extra va ser molt emocionant i divertida.

El nostre propòsit com a equip era que els nens gaudissin realment de l'experiència. Totes les integrants de l'equip guardem molt bons records de la nostra infància i volíem que els infants poguessin viure el casal amb la mateixa emoció que nosaltres. Veient els comiats dels nens i l'evolució de tots els dies, podem afirmar que hem assolit els nostres objectius. Estem molt contents del casal 2022 i esperem amb moltes ganes el proper estiu 2023.

COLÒNIES A PORQUERES_1 al 4 d'agost

Júlia Fugarolas de Can Perxistor

Els dies 1, 2, 3 i 4 d'agost ens en vam anar a Porqueres de colònies.

El dia 1 d'agost vam marxar de la Sala Polivalent amb les bicis i la motxilla.

Aquest any, com que ha fet molta calor, hi havia unes restriccions que ens van impedir acampar a l'aire lliure per la calor i el risc elevat d'incendis. Aquest any ho vam fer diferent: vam anar a una casa de colònies que es deia Cal Ferrer, que estava als afores de Porqueres. Era una casa que estava molt bé: tenia de tot i és genial per anar a l'estiu de colònies. Ens ho vam passar igual de bé perquè estàvem tots junts a una habitació i fèiem activitats de grup que molaven molt.

Les activitats que fèiem durant els matins i les tardes van ser: caiac, anàvem a veure el llac de Banyoles o d'altres pobles del cantó amb les bi-

cis tots junts, jocs a la casa de colònies i també ens banyàvem a la piscina a les hores que ens tocava.

A tots els llocs a què ens havíem de desplaçar ho fèiem amb bici tots junts, anar a comprar, anar a visitar els pobles del cantó, etc. Penso que està molt bé anar amb bici perquè fem esport i ens ho passem bé amb totes les aventures que passen quan vas amb grup amb bici.

Jo crec que són unes colònies que estan molt bé perquè són obertes a tothom que hi vulgui anar, que cada any es va a un lloc diferent, coneixes nous llocs de Catalunya, visites llocs que no havies vist mai, vius aventures de diferents tipus... Penso que en general és una acampada o colònies que valen la pena perquè convius amb gent i t'ho passes molt bé.

TARDA DE CIRC_27 d'agost

Ester Aymerich de la urbanització Rio Park

Hola, l'experiència que varem viure el passat 27 d'agost la podriem resumir amb aquesta cançó de la Dàmaris Gelabert.

Ens ho varem passar molt bé!

Un dia al circ de Dàmaris Gelabert

Anem al circ!
qui vol venir?
serà, serà divertit.
Anem al circ!
seguiu-me tots!
serà, serà fabulós!

Quatre pallassos amb tres nassos
i uns sabatots vells.

I un va i s'entrebanca,
amb l'escombra i el cubell.

La trapezista que s'enfila
vol arribar al Sol.

Des de dalt ens mira
fa un gran salt i arrenca el vol.
Contorsionistes que s'enrosquen
semblen ben bé serps;

Com se'n sortiran? Com?

A poc a poc ja s'han desfet.
Anem al circ!...

Malabaristes a la pista
llencen plats al cel,
sort que tenen vista
treuen mans de tot arreu.

Funambulista que camina,
el públic ni es mou,
per la corda fina

tombarella i dret de nou.

Surt a la pista l'home bala,
veig el canó encès.

Fan el conte enrere;

3,2,1...

Déu n'hi do, quin espetec!

Anem al circ!...

Pel matí va haver-hi una xerrada per presentar el projecte Cronopis. La tarda va arrencar amb un taller de circ i equilibris i maquillatge creatiu i per acabar els espectacles de llit elàstic de Back 2 clàssics i de clown de La Bella Tour. I com a final de festa, Dj. Chaman.

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA_11 de setembre

Irma, Francesc i Saüc de Cal Ferrer Lluís

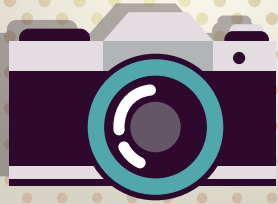
Ja han passat cinc anys des de l'1 d'octubre del 2017, aquell dia en què la gran majoria de nosaltres vam sortir a defensar les urnes per tal d'exercir els nostres drets. Pocs dies després ens instal·làvem a Cal Ferrer Lluís, de Gas-rans. Aquest any, per primera vegada i lluny de

grans manifestacions, hem assistit a la Diada del poble, en el Gorg d'en Perxistor. Ha estat un Onze de Setembre plàcid, tranquil, gaudint en companyia de petits i grans. Una vetllada agradable en un entorn amb grans connotacions històriques.

"Vam gaudir d'una tarda de concert i ball amb el grup Xarop de Nit. Es van servir més de 400 berenars de pa amb botifarra o pernil amb coca."

Envia'ns la teva foto

Suros pelats.
Josep Pla de
Villa
Massaquer

Participa en aquesta secció amb fotografies curioses, divertides o anecdòtiques. Només cal que enviïs la teva fotografia, juntament amb el nom de l'autor i una breu explicació, a la següent adreça de correu electrònic:
santfeliuidiu@gmail.com

UNA GRAN NIT_15 d'octubre

Íngrid Callau de Can Callau

A casa no som gaire d'anar al teatre, potser perquè combinar horaris laborals i horaris escolars és difícil. Però aquell dissabte no teníem tantes excuses, una obra de teatre ben a prop de casa i a més protagonitzada per un santfeliuenc orgullós de ser-ho: en Quim Masferrer. Vam comprar les entrades un mes abans, i dos dies abans vaig rebre un missatge de la productora explicant-me on era la Sala Polivalent, en rebre aquell missatge vaig pensar: "No entenc per què m'envien la ubicació si tothom que hi anirà és del mateix poble o dels pobles del voltant..." M'equivocava, hi havia gent de molts llocs... De fet, era una representació especial, d'aniversari, es celebrarien les 300 representacions de l'obra.

Només arribar vam veure que hi havia moltíssima gent... Hi havia gent coneguda, però també molta gent que no havia vist mai... i un gran *photocall*.

L'obra és un agraïment al públic, sense públic no hi ha MAI cap obra de teatre, és una part imprescindible de l'espectacle, igual que els actors, els músics, l'escenari...

L'obra comença amb ell a l'escenari explicant com es va adonar de lo important que és el públic i explicant que cadascú dels que som allà tenim una història especial per explicar i compartir... Ràpidament baixa de l'escenari i es passeja

pel passadís buscant algú que li caigui en gràcia, i llavors comença a preguntar com es diu, amb qui ha vingut... La gent de seguida respon i comença a compartir les seves vivències davant de tothom.

Sant Feliu és un poble petit i seria d'esperar trobar gent del poble que expliqués la seva vida, però cap de les persones amb qui va parlar era de Sant Feliu, bé això no és del tot cert, va mencionar a l'alcalde, que era allà com a espectador.

Una de les converses que va fer molta gràcia va ser la de dues amigues de Santa Coloma de Farners que les havia portat el marit d'una d'elles, però que ell s'havia quedat dormint al cotxe mentre tenia lloc l'obra de teatre. Ràpidament un company d'en Quim Masferrer surt amb una càmera a la recerca del misteriós home al pàrquing, i quan el troba mitjançant connexió tothom de dins li veiem la cara...

L'obra podria durar tant de temps com volgués... I es poden fer moltes representacions perquè mai n'hi haurà una d'igual. En cada lloc i cada dia és diferent... En Quim Masferrer és un gran comunicador, i sap com captar i emocionar a tothom que l'escolta.

I, quan acaba l'obra, llavors apareix un 300 ben gros amb unes espelmes per bufar. Envoltant aquest 300 hi ha tot de piruletes de xocolata per tot el públic juntament amb una copa de cava per a tothom i poder celebrar tots junts aquestes 300 representacions.

T'esperem amb els braços oberts per celebrar 600, 900 o 1000 representacions!

LA BENVINGUDA ALS NOUNATS _23 d'octubre

Lídia Bosch de Can Matauet

El passat mes d'octubre vam poder gaudir d'un gran dia en família, doncs l'Ajuntament ens havia convidat a un acte molt especial per donar la benvinguda als nadons del 2021. Va ser un dia que ens quedarà grabat a la memòria juntament amb un lloc on poder anar a visitar i veure com aquell arbre que entre tots vam plantar, creix amb força al igual que els nostres fills i filles i recordar aquell dia ple de somriures i rialles; doncs a part de l'arbre, vam poder gaudir d'una actuació musical que ens va fer ballar a tots.

Vam plantar una alzina en el paratge del Gorg d'en Perxistor, que és apadrinada per l'Oriol, la Lia, en Carles, l'Ivet i l'Eyden.

Amb el desig: "Tal com els arbres arrelen a la terra, esperem que vosaltres arreu amb força al poble que us ha vist néixer".

Per acabar la diada vam ballar una estona amb en Jaume Barri i vam fer un petit pisolabis tots plegats.

PAS DEL XIX RALLY COSTA BRAVA HISTÒRIC BY MOTUL PER SANT FELIU DE BUIXALLEU _27 d'octubre Sergi Blasco del Club RallyClassics

A finals del mes d'octubre es va disputar el XIX Rally Costa Brava Històric by Motul, un dels ral·lis de regularitat més importants en l'àmbit europeu i mundial. Organitzada per Club RallyClassics, aquesta prova acull cada any equips vinguts de tot el continent, atrets per les insuperables carreteres gironines, la meteorologia favorable i la bona gastronomia de la zona.

En aquesta edició, 126 equips van participar en el ral·li, entre els quals s'hi trobaven els grans especialistes europeus de l'especialitat, els millors equips de regularitat catalans i estatals, i també una nodrida participació femenina, amb 10 dones pilot i més d'un 20% de dones copilot.

La localitat de Sant Feliu de Buixalleu va tenir un paper destacat en aquesta dinovena edició, acollint el reagrupament celebrat en la jornada de dijous, la primera del ral·li. Aquest reagrupament es va instal·lar davant l'ajuntament, on es van poder aparcar els vehicles. Un cop esta-

cionats, els equips es van desplaçar a la Sala Polivalent, on es va habilitar un sopar de pa amb tomàquet i carn a la brasa.

Després de recuperar forces, els participants van continuar amb l'aventura que tenien per davant, amb 3 llargues nits i una vintena de trams per les carreteres que han fet del Rally Costa Brava una icona en el món de l'automobilisme.

La victòria en el XIX Rally Costa Brava Històric by Motul va ser per a l'equip belga format per Yves Deflandre / Patrick Lienne (Porsche 911), seguits de ben a prop per l'equip femení Nenas Team de Tere Armadans / Anna Vives (Porsche 911), que van ser líders durant la major part del ral·li. En tercera posició van finalitzar Joan Pedragosa / Josep Beltri (BMW E21).

El XX Rally Costa Brava Històric by Motul es disputarà del 26 al 29 d'octubre de 2023, i serà la prova que atorgarà el Trofeu FIA de ral·lis històrics de regularitat.

MATANÇA DEL PORC_6 de novembre

Comissió de Festes Amics de Gaserans

Una nova edició de la matança del porc vam celebrar el primer diumenge de novembre, on tots els veïns del poble i rodalies vam poder venir a gaudir d'un bon dinar de botifarra, costella, llom i mongetes.

Vam tenir un dia d'un sol esplèndid, gràcies al qual la plaça de Gaserans va tornant mica en mica a la normalitat d'escoltar les rialles i converses dels nostres civilatants.

TALLER DE MINDFULNESS_12 de novembre

Amélie Régent de Cal Sard

L'art de fer una pausa

T'he convidat el 12 de novembre a Sant Feliu de Buixalleu per compartir amb tu les meves eines i experiències per desconnectar una mica del pilot automàtic.

Durant aquest taller de 3 hores, hem fet una pausa.

Hem fet en principi un desferrament del nostre hàbit a través d'una visualització.

Intentem prendre consciència del present durant tot el curs gràcies a una atenció plena de la respiració. Prestem una atenció particular a la nostra escolta, observació del que passa dins nostre i també al voltant, a través de la meditació i moviment.

Et vaig proposar també una marxa al mig de la natura en silenci per practicar més... De l'aquí i ara!

T'espero per viure una aventura junts la propera!

Continuem... pròximament.

CAP DE SETMANA A LA CATALUNYA SUD_12 i 13 de novembre

Paco Ametller de Els Ametllers

El passat cap de setmana 12 i 13 de novembre vàrem gaudir del viatge organitzat per l'Ajuntament, que com cada any fa per a la gent gran. Ha sigut una gran satisfacció general, ja que l'organització ha estat perfecta i tothom ha gaudit tant del viatge com dels àpats.

La sortida va començar amb la visita al castell d'Ulldecona, que va ser guiada pel Sr. Paco, guia local que ens va explicar tota la història d'una manera amena i entenedora, mentre estàvem a aixopluc de la pluja que de tant en tant ens acompanyava. Després ens portaren a veure oliveres mil·lenàries, de les quals n'extreuen olis que vàrem poder degustar abans que anéssim a gaudir d'un gran àpat al restaurant Antic Molí de Xerta, que té per guanyadora l'estrella Michelin; tot i la sobretaula, a la tarda vàrem arribar a Tortosa amb temps per visitar la magnífica catedral, també acompanyats del guia local, i tot seguit vàrem encaminar-nos cap a l'Hotel Airon, on vàrem allotjar-nos amb gran comoditat esperant un altre àpat per sopar.

Ja el dia següent, després del descans al magnífic hotel i de l'esmorzar corresponent, ens dirigírem a Poblet per visitar, guiats també per guia local, i de manera molt detallada i amena, tot el monestir, i sortint d'aquí ens dirigírem al celler

Rendé Masdeu, seguidors del que a l'aiguat de l'Espluga de Francolí, la riuada s'endugué. En el celler vàrem rebre una classe d'elaboració de vins i caves amb tast dels seus propis productes i seguidament altre cop al restaurant per dinar, aquesta vegada sense marxar del celler. Ja no hi havia més temps, només per fer una paradeta per visitar les muralles de Montblanc i tornar cap a Sant Feliu.

Hem de felicitar l'Ajuntament per organitzar una sortida tan agradable, i agrair-ho, també a la regidora Ester Fernández, que ens va acompanyar i que cuidà de tots els detalls amb un ambient cordial entre tots i totes, que vàrem gaudir amb alegria i divertiment tots els assistents.

Fins l'any vinent!

Sant Feliu de Buixalleu

6 i 7 d'agost _Carme Carreras de Can Roquet

Després de 2 anys complicats per a les festes populars, enguany vam poder gaudir de la nostra Festa Major sense cap mena de restricció.

Així doncs, el dissabte vam sopar als jardins del restaurant Can Rocà.

Després vam gaudir d'un animat ball a la plaça, moment per poder conversar amb

veïns i coneguts amb alguns dels quals només coincidim en aquestes festes.

El diumenge, missa solemne en honor al nostre patró Sant Feliu, i tot seguit aperitiu popular.

Esperem que gaudíssiu de la Festa i desitgem retrobar-nos l'any vinent.

Gaserans

10, 12, 13 i 14 d'agost _Marta Sanitjas de Can Campeny

Hola, veïnat!

Soc la Marta de Can Campeny, com molts de vosaltres sabeu, per qüestions de feina, ja no visc aquí. Tot i així vinc cada setmana a veure la família i segueixo vinculada al municipi, a les seves festes i a la seva gent, perquè com diu en Quim: Gent de Sant Feliu de Buixalleu, sou molt bona gent!

Avui voldria aprofitar aquest espai que em cedeix la revista per agrair i donar les gràcies.

La Covid va ser quelcom que ningú esperava, sense saber com, un virus microscòpic que tenia vida a l'altra punta del món, va entrar a casa nostra i s'hi va quedar. Caram! Que si s'hi va quedar... Des del març del 2020 fins ben bé aquest any 2022.

Dic aquest any perquè, per fi, al poble vam poder recuperar les nostres festes majors! I dic nostres, perquè si una cosa tenen les festes majors de Sant Feliu és que són de tots. Dels que les preparem i hi treballem, dels que

venen per retrobar-se amb amics i familiars, de qui ve a ballar, dels músics que sempre gaudeixen amb el nostre públic... de TOTS.

I s'ha de dir que aquest any, a Gaserans, vam comptar amb la presència d'uns assistents molt especials; concretament, gent de Sant Feliu, de les rodalies i fins i tot de més lluny. Gent que tot i tenir el temps en contra tots tres dies (pronosticaven pluges), allà hi eren.

Divendres i dissabte ens va ploure abans de començar amb els sopars, però un cop passada la ruixada com si no hagués passat res, però diumenge... Diumenge el temps va anar aguantant tota la tarda i quan semblava que ja no havia de ploure, va ser començar a servir els sopars i de cop un aiguat espectacular va obrir-se camí sobre els nostres caps; en aquest moment la gent va començar a treure paraigües, a buscar aixopluc al local i contra tot pronòstic... no van marxar!! Així que, al cap d'una estona, quan va deixar de ploure, tothom va recuperar posicions i vam tornar a

començar. Seguïem amb ganes de festa major! Però un cop arrencats de nou... altra vegada un súper ruixat que ho negava tot ens tornava a deixar tots molls. La veritat és que la nit de diumenge va ser una nit ben passada per aigua.

Amb tot, tots tres dies vam poder gaudir de bon menjar, bon ambient, bona música i bona gent fins a altes hores de la matinada.

Com ja he dit abans, vull aprofitar aquest espai per donar les gràcies, primer de tot a tots els que vàreu venir algun dels dies de la festa major de Gaserans, però més especialment a totes aquelles persones que van venir diumenge i que tot i acabar molls dues vegades allà es van quedar i van seguir donant vida a la nostra estimada festa major.

A tots vosaltres: **MOLTES GRÀCIES!!**

Sant Segimon

3 i 4 de setembre _Laura i Joan de Mas Massaguer

Un any més, arriba el primer cap de setmana de setembre i amb ell la celebració de l'aplec de Sant Segimon, l'ermita que dona nom al nostre veïnat.

L'aplec comença ben entrada la tarda del dissabte amb la **caminada popular**. Enguany va reunir prop d'una trentena de veïnes, tot i l'amenaça de pluja i els llamps que es podien sentir ben a prop.

Seques i satisfetes, vam poder fer bona la bonica passejada que uneix la nostra ermita amb la de Santa Bàrbara, tot visitant el pi de puig d'Ull. A la tornada, ens esperava una deliciosa coca acompanyada de xocolata, begudes ensucrades per a les més xiquetes i moscatell per a les més grans.

No se'ns va fer tard per arribar arreglades i ben vestides al **ball de festa major**, aquest any celebrat al nou escenari de les moreres del restaurant de Can Puig.

De la mà de la **Lady Laura's Band** i gràcies a la seva bona música i insistència, ens vam anar espolsant les vergonyes fins a acabar movent totes l'esquelet, des de les més menudes fins a les més grans.

El diumenge arrancava amb la **Missa solemne**, on no faltaren les devotes de la nostra ermita de Sant Segimon i el bo del capellà, acompanyant-nos un aplec més en una de les seves moltes misses en un mateix dia.

En acabar la missa, dos nous joves al veïnat ompliren l'ermita de bonics versets que ens parlaven del pas del temps, acompanyats de

violí i guitarra. Sota el nom de **Viosia al natural**, tinguérem totes l'oportunitat d'assaborir aquella dolçor que emana de les paraules de bona intenció.

Finalment, ens reunírem en un pica-pica a l'ombra de les moreres del mas de Sant Segimon, ubicat just al davant de l'ermita.

La tarda de diumenge ens convidava al tradicional **concert d'havaneres** amb el meravellós grup de **La Vella Lola**. Vam cantar i bellugar mocadors de roba, tot olorant la lenta i bona preparació del rom cremat. A la mitja part, els dos joves nouvinguts (Ender i jo mateix) ens van fer una segona actuació de **Viosia al natural**.

Durant la pausa de les havaneres, no ens vam oblidar de sortejar **la Toia**. L'atzar, com no podia ser d'altra manera i per no perdre la tradició, no es va oblidar d'aquelles masies que any rere any, solen ser agraciades amb els lots més dolços de l'aplec.

Per acomiadar la festa i d'una forma completament orgànica, algunes veïnes vam improvisar un sopar i allargàrem la trobada fins a les últimes hores del dia, tot fent record d'històries, llegendes i cançons de les contradances, acompanyades de la guitarra i les més bones intencions.

No podem acomiadar-nos avui sense agrair a totes les **membres de la comissió de festes, veïnes implicades** i a l'**ajuntament** la seva col·laboració, vital per mantenir la joia d'aquest, el nostre aplec de Sant Segimon.

Vida Social

Imma Jiménez Pla

Una bonica estrella brillarà al cel, mirarem cap enlaire, Imma, i ens intercanviarem un somriure, un t'estimo!

Ens has donat una bona lliçó a tots, la teva infinita fortalesa, valentia, el teu carisma, les ganes de viure i de lluitar, han sigut, sens dubte, admirables.

Sempre amb un somriure dibuixat a la cara, tot i les adversitats viscudes.

Injusta és la vida, injust és el món, tots ho sabem això, però ens quedem amb el bonic record d'aquests 40 anys que amb tanta intensitat i felicitat has viscut i compartit, i amb tota l'estima que has donat a les persones que hem format part de la teva vida.

Sovint deies, contenta, que han sigut uns anys ben aprofitats, has sabut estimar i has estat molt estimada per tots aquells qui hem tingut la sort de compartir-los amb tu.

Recordarem sempre aquests impressionants ulls blaus que parlaven sols, i les piguetes a la cara, que tan bonica et feien ser, la teva autoritària veu, aquest caràcter fort que amb una sola mirada et feies entendre, els teus bons gustos a l'hora de triar qualsevol cosa, i sobretot aquest immens cor que tenies, que tan especial et feia ser.

Has deixat una bonica petjada, Imma, una petjada tan profunda que mai res ni ningú ens la podrà esborrar.

Se n'ha anat la filla, la germana, la neta, l'esposa, l'amiga i la veïna que tota persona hauria volgut tenir sempre a la seva vida, i d'això n'estic ben convençuda, perquè tots els que t'hem conegut trobarem a faltar aquest immens buit que ens has deixat.

La nineta dels ulls de la iaia Montserrat, la millor germana que en Lluís hauria pogut tenir; la vostra complicitat i estima de germans era una evidència als ulls de tothom qui us veia junts.

I ja no cal ni dir, el sentiment d'uns pares, en Pepe i la Carme, va molt més enllà. No crec que això sigui només estimar, és molt més que això, seria donar la vida per un fill. No crec que

hi hagi una paraula que ho pugui definir, no existeix.

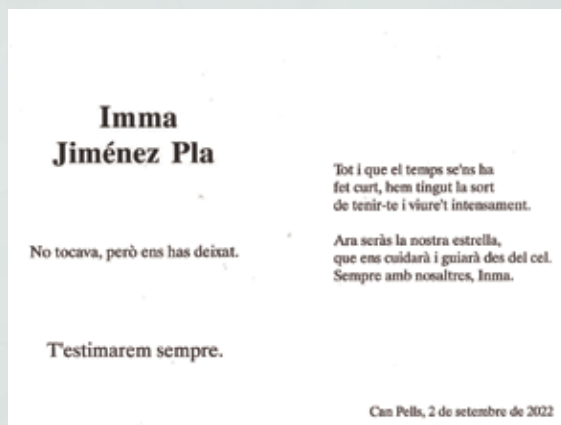
En Jordi, l'home amb qui et vas casar i que tan feliços va ser, que entre llàgrimes recorda sempre els teus ulls, el teu incansable somriure, i molts dels especials moments viscuts, i com us vàreu estimar.

Només, Imma, en el tresor dels afortunats, hi ha totes aquestes boniques vivències que ara t'endús i que són teves.

Dir-te que et trobarem molt a faltar és una gran obvietat, tu sempre estaràs en els nostres cors, ara i sempre, fent brillar aquesta estrella tan especial que cada dia ens il·lumina.

Que descansis en pau, bonica, t'estimem.

Marta Taberner de Can Barrareta

Quim Masferrer Cabra

Ester Fernández de Mas la Caseta,
Carla Fugarolas de Can Perxistor, Jesús
Rodríguez d'Hostalric i Dolors Vilà de
Can Palet

Són quasi les 8 del vespre i nosaltres ja estem preparats, per fi hem trobat el moment de fer l'entrevista a en Quim, des d'abans de la pandèmia que volíem fer-l'hi, però ja sabem que en Quim està sempre molt ocupat i avui aprofitant l'actuació de "Bona Gent" a Sant Feliu, hem quedat una estona abans. Sabem que no disposem de gaire temps... perquè ens diuen que després de nosaltres té una altra entrevista abans de l'actuació. Per tant, anirem ràpids i com que a en Quim no li hem de treure gaire les paraules... comencem buscant l'espai de la Sala que ens deixen... està tot tancat per la sorpresa final que li tenen preparada els seus companys i que ell no sap.

Entra en Quim i ens presentem, som la Dolors, l'Ester, en Jesús i la Carla que està fent el treball de recerca. Li ensenyem la revista de Sant Feliu Diu núm. 2, del 2004, on li havíem fet una altra entrevista. En Quim també va col·laborar amb els escrits de la Festa Major de Sant Feliu, durant molt de temps.

Començarem parlant de teatre...

Si vares estudiar Turisme, què et va fer canviar per dedicar-te al món del teatre o de la interpretació?

A l'acabar COU vaig trobar molt bèstia que amb 17 anys hagués d'escollir a què m'hauria de dedicar la resta de la vida, i tot i que jo en aquell moment ja tenia un grup de teatre, vaig escollir la carrera d'empresarials, però agafant la branca de turisme, pel fet que a casa tenen restauració. Potser no va ser la millor opció, perquè els vaig donar falses esperances que em dedicaria a això. Però, mira, allò que es diu "el saber no ocupa" és veritat, perquè ara anant a pobles petits, fent "El Foraster" faig servir moltes coses apreses a la carrera i que tenia guardades als calaixos.

Com varen ser els teus inicis com a actor?

Em costa relacionar els meus inicis, però quan jo tenia 7 o 8 anys, a l'escola on estudiava a Ar-

búcies ens van portar a veure una obra de teatre, no recordo quina, però crec que devia ser teatre infantil pedagògic, i recordo que al acabar, vaig anar a parlar amb la mestra, la Srta. Carmina, i li vaig preguntar: Això que han vingut a fer aquí, és una feina? Doncs amb aquesta pregunta ja vaig pensar: Hi ha algú que es dedica a fer això? A fer riure o explicar històries o fer-t'ho passar bé? Clar, jo fins aquell moment tenia idea del que veia: fer de pagès com el meu pare o cuinera com la mare... metgessa, secretari... I de cop i volta, allà em va aparèixer una feina nova. Et pots guanyar la vida fent això? Jo ho centro en aquells moments l'inici perquè em vaig qüestionar si això era una feina i vaig pensar... que maco poder dedicar-te a fer això. A partir d'allà em vaig apuntar a teatre a l'escola i amb 12 anys vaig escriure la meva primera obra de teatre que vàrem representar per final de curs de 8è. Amb 14 anys vaig fundar la primera companyia de teatre i a l'institut vàrem fundar "GAGS A SAC" amb l'Alfons del

Rio i en Jordi Miquel. Estudiant Turisme sempre vaig compaginar-ho fent actuacions. Vàrem fer un espectacle que va funcionar molt bé per instituts fent 200 representacions, fins i tot per Mallorca. I allà ja vaig veure que em volia dedicar a això.

Què va suposar per a tu l'època de Teatre de Guerrilla? I quants anys vàreu estar junts?

Amb Teatre de Guerrilla vàrem estar junts 12 anys, es va fundar el 1998.

Teatre de Guerrilla va ser la professionalització, guanyar-te la vida amb el que t'apassiona. Considero que és tenir molta sort i que no tothom ho pot dir. Això em va enganxar a mi amb 26 anys.

Quina relació continues tenint amb en Rafel Faixedes i en Carles Xuriguera?

Poca, realment poca, pel ritme frenètic de la feina que portem i també perquè, després de 12 anys, s'acaba un cicle i tots els finals no són gens fàcils. Tot i el distanciament jo me'ls estimo amb bogeria i crec que tot el que fem és gràcies a allò que vàrem fer junts. Si no ho haguéssim deixat de fer, ara ni ells ni jo no faríem el que estem fent.

Quan vares començar sol, en què et vares inspirar per escriure o crear una obra de teatre, un monòleg...?

Començar sol sobre un escenari fa respecte, espanta una mica, però sols tenim una vida i s'han de provar de fer coses noves, i si no surt bé o no agrada, doncs provar una altra cosa. Vaig escriure un espectacle per mi mateix amb una direcció externa, en Xavi Guilado d'Els Joglars, i va sortir el primer espectacle post Teatre de Guerrilla: "El xarlatan". Va ser un exercici de por, però amb valentia. Recordo el primer dia que vaig sortir a l'escenari sol, el primer text que vaig escriure i el vaig deixar a un company dient: "Llegeix això, és escrit per mi i per interpretar jo mateix." Després d' "El xarlatan", va venir l'espectacle "Temps", que va ser un èxit.

Recordes quantes obres de teatre o espectacles diferents has fet?

No ho recordo exactament. Escriure i dirigir, una dotzena, més o menys. Amb Teatre de Guerrilla en vaig escriure 9, després en solitari "El Xarlatan" i "Temps". Però en aquell moment va entrar "El Foraster", que m'ho va dinamitzar tot. Ara portem 100 programes de televisió, són 100 monòlegs, són 100 escrits, és a dir són com gairebé 100 espectacles, llavors aquí vàrem haver d'afluixar. Hem frenat una mica.

Què prefereixes: interpretar o dirigir?

A mi interpretar m'agrada molt, però el que m'agrada és fer baixar idees o fer baixar projectes. El que més m'agrada és assegurar-me, tenir un foli en blanc, tenir una idea i trobar la manera que algun dia això serà sobre un escenari. Aquest procés em té fascinat.

...continuem parlant de televisió ara

Explica'ns quins varen ser els teus inicis en programes a la televisió? Els recordes?

El primer programa en què vaig sortir a la tele va ser en un especial de "Tres i l'astròleg" amb 12 anys. Es buscaven concursants amb la meua data de naixement i vaig presentar-m'hi. Ens van fer un càsting i en van triar 2. Jo vaig ser el concursant del Sol i un altre el concursant de la Lluna.

Professionalment, amb Teatre de Guerrilla, a l'estiu del 2000. Teníem l'espectacle en cartellera del "Som i serem" i ens van venir a veure de TV3 dient que els havia agradat molt i que si volíem participar en el programa "Càsting", presentat per Àlex Casanovas. Després ja no vàrem deixar TV3, ens van fitxar com a col·laboradors amb l'Albert Om, també treballant amb en Sergi Mas, amb en Toni Soler, programes en solitari, presentar gales, una mica sempre com a col·laboradors. I el primer gran projecte que em varen oferir va ser fer "El Foraster" fa 9 anys.

Qui t'havia de dir, que degut a aquest mitjà de comunicació i al programa "El Foraster" series una persona reconeguda a tot el territori català.

Hi ha molta diferència entre la primera temporada i aquesta última d'"El Foraster"?

Sí, la vida és aprenentatge i al començament tenia molts dubtes, patia molt, què passa si la gent no és gaire generosa, no t'explica coses. El primer programa va ser un programa "pilot" perquè la productora Brutal Media, que és qui em va fitxar a mi, va presentar el projecte a TV3 coincidint després de la presentació dels Premis Gaudí i els va agradar el projecte, però varen demanar un programa pilot.

La prova la vàrem fer al poble d'Espolla, vàrem estar-hi 2 dies, no sabíem gaire bé por on tirar, però ens vàrem adonar que teníem una cosa molt maca entre mans, perquè portàvem un dia gravant i ja havien passat coses molt "xules" i que la gent si l'escoltes xerra i que la gent et pot arribar a emocionar o fer riure molt. Jo al principi tenia la necessitat de treure tot com molt d'humor, però després veus que no cal, que has d'anar a l'emotivitat. Va ser un pas molt important. Al principi em costava molt de fer. Ara passes del riure al plor en funció del que et volen explicar. Aconseguir això no és tan fàcil.

Com t'ha canviat la teua vida o la manera de ser, fer "El Foraster"?

A mi la vida m'ha canviat al 100%, professionalment i personalment. No és només una feina: he anat a enterraments, he anat a veure gent als hospitals, batejos, he casat gent, fas amics a cada lloc. Exemple: si recordeu la Casimira de Mura, quan vàrem fer el programa tenia 104 anys, doncs jo vaig anar-hi el dia que va fer 105 anys, vaig portar-li el pastís. Es barreja el que és professional i el que és personal.

"El Foraster" és un personatge que interpretes o ets natural com tu mateix?

Estem fent tele, heu de pensar que a cada persona amb la que jo parlo, vigilo on tinc la càmera, que no el tapi, que no tingui un fons gaire lleig darrere... perquè després no es podrà muntar. Soc molt jo mateix, però hi ha un seguit de coses tècniques que he anat aprenent al llarg de les 9 temporades. És molt important que tant jo com la persona entrevistada ens n'oblidem que hi ha un micro i que siguem sols nosaltres dos xerrant. Aquesta química fa que moltes vegades t'expliquin coses que mai haurien pensat explicar i ho fa únic. Al principi era molt difícil, ara ja porto més de 5000 entrevistes... i més de 500 dies de rodatge. Una altra cosa diferent és que jo no m'he maquillat mai, si gravo a les 6 del matí faig cara de son i això és "El Foraster", molt humà.

Com escolliu el poble per anar a visitar?

Tenim un territori amb una riquesa paisatgística molt àmplia i diversa per poder escollir. L'objectiu és que l'espectador conegui tot el nostre país. Al principi hi estava molt a sobre: ara farem aquest poble, després aquest, però ara ni tan sols sé a quin poble anirem en el següent programa. "El Foraster" té un equip a darrere de 40 persones que té molta informació del poble on anirem. Hi ha una localitzadora que és una noia que va primer a l'ajuntament a fer la consulta per si accepten fer la gravació. Tots els pobles diuen que sí. Passa dos dies al poble i passa un informe del que pot ser interessant. Tot l'equip saben molt del poble i jo no vull saber gaire. Això m'ajuda que sigui sorpresa. Jo quan arribo al poble, a tota persona que es mou li poso el micro.

Quina feina hi ha darrere cada programa?

Són 3 dies al poble i tornem amb unes 50 hores de gravació, entre realització, entrevistes, paisatges, postes de sol, en Quim caminant pel poble, arribades amb el cotxe. Marxem amb aquest material, triem el que nosaltres creiem que és més interessant per al programa i després amb els 4 guionistes escrivim el monòleg, d'una hora de durada aproximada, per tornar al cap de 2 setmanes al poble a fer-lo. I ara vindrà la feina de reduir aquestes 51 hores a 50 minuts, que és el que dura el programa. Jo aquí ja no hi intervenc, sols al final de tot que posaré les veus en off o reflexions.

Cada vegada les temporades són més curtes, això és degut al pressupost que hi destina TV3 o és perquè tu puguis compaginar totes les feines?

Això és voluntat del presentador. És molta dedicació, perquè, per exemple, per a aquests 8 capítols que heu vist ara, jo he estat mig any per fer-los. Havia arribat a gravar 18 programes en un any, però no es pot, és esgotador. Vaig demanar espaiar-ho una mica i dividir les temporades en dues per compaginar-ho amb les funcions de teatre i vida familiar.

I dels reptes que has fet, explica'ns quin et va costar més acceptar?

Jo no tinc ni vergonya ni sentit del ridícul, però hi ha coses que mai les hauria fet, no soc gens aventurer: salt de pont, parapent acrobàtic, esquí nàutic... ho faig perquè "El Foraster" no sap dir que no, a la que li proposen alguna cosa, s'hi apunta. Aquí és quan vull valorar i agrair la feina dels meus càmeres, perquè, clar, quan jo accepto un repte, ells van darrere amb les càmeres.

En el que vaig passar més por va ser amb el parapent acrobàtic. Un cop ets a dalt amb els "loopings" i recordo també passar-ho malament el dia que vàrem sortir a pescar de nit a la Barceloneta. Va ser terrible. Vaig agafar una marejada molt forta.

Hi ha algun poble on t'hauria agradat anar i pels motius que sigui encara no has pogut fer-ho?

A mi m'agradaria anar a tots els pobles, però

del que més estic content és d'haver pogut fer el barri de la Mina. És un barri d'on normalment sempre surten els draps bruts, barri conflictiu amb drogues, amb apunyalaments, sí, però també hi ha molt bona gent, allà, i em va agradar poder retratar aquest món gitano i després veure que estan contents. Aquest programa el vaig proposar jo. El volia fer i fa 3 anys em varen donar el premi al gitano d'honor. Que li donin això a un "paio" és molt difícil. Va ser una gran festa.

I Sant Feliu, algun dia el podràs fer?

M'agradaria molt, però el que passa és que la norma número 1 ja no es compleix. No soc foraster a Sant Feliu. És complicat, però m'agradaria.

Saps que a TV1 es va fer un programa semblant al teu i que es deia "El Paisano"?

Sí, ho fem els mateixos, però se'm fa difícil de dir per què, tot i haver canviat diverses vegades de presentador, no ha funcionat. Quan m'han demanat consell sempre els he dit que han de ser ells mateixos... naturals, sense copiar res. T'ha d'agradar molt aquesta feina.

Què se'n va fer del tot terreny taronja que va fer servir durant algunes temporades?

Encara el tenim i no sabem què n'hem de fer. Va bé, encara. És de la productora però es va haver de deixar per tema d'esponsoritzacions. M'agradaria que es pogués donar a La Marató per fer-ne diners, però hem de mirar què fem.

T'hem vist participar en La Marató. En quantes edicions has participat?

Vaig presentar La Marató del cor amb la Mònica Terribas i en solitari l'edició del 2019, que era de les malalties minoritàries. L'any passat no vaig poder presentar-la perquè vaig agafar la Covid. És una de les experiències més maques, amb l'autocar recorrent el territori i el marcador de Sant Feliu. Espero seguir col·laborant en moltes edicions.

Ens queda també parlar del món de la ràdio...

Recordes en quants programes de ràdio has col·laborat?

Ara mateix no estic fent cap programa, vaig estar fent diverses col·laboracions amb l'Albert Om, després amb en Xavi Bosch, amb en Jordi Basté a RAC1, més tard amb la Sílvia Cópulo a Catalunya Ràdio i l'últim amb la Xantal Llavina durant 3 anys. No he fet res més, encara que m'ho han ofert, però no es pot fer tot.

Quins plans de futur tens? Ràdio, televisió, teatre?

Els plans ara mateix són de gira fins a Nadal amb l'espectacle "Bona Gent" i a partir del ge-

ner tornar a fer "El Foraster": 8 capítols més. M'agradaria tenir més temps lliure per escriure.

Parlant del terreny més personal...

En algun moment t'ha molestat la popularitat i que tothom et reconegui? Vaja, que no puguis passar desapercebut pels llocs on vas?

A mi, no. Jo tinc la millor feina del món. És una feina que et permet conèixer gent, que t'emociones, que rius, que comparteixes, és una feina molt agraïda, llavors el dia que no em demanin cap foto o no em reconeguin vol dir que aquesta feina no va bé.

Com t'ha canviat la vida tenir parella i el naixement de la teva filla?

És molt complicada, la conciliació familiar, perquè sobretot jo, quan vaig ser pare, em vaig trobar molts rodatges i ho passava molt malament, marxar i deixar-la, o ara que ja té 7 anys, marxo i diu: "Quan tornaràs?" Per això només gravo 8 programes d'"El Foraster". No soc gens ambiciós, per mi la vida va passant i hem d'intentar passar-nos-ho bé. L'objectiu és estimar els teus i que tinguem bons moments. M'encanta portar la nena a l'escola o anar-la a buscar, ajudar-la a fer els deures i quan estic gravant, no puc.

Què diu la teva filla quan et veu per la tele a tu o a la Xantal?

Ella ho ha viscut sempre, no li dona importància. Al contrari, quan era més petita es pensava que tots els pares i mares sortien a la tele. A vegades jo estava en una altra habitació i passava per davant la tele del menjador i feien un anunci meu, em deia: "Papa, que sàpigues que estàs sortint per la tele ara." Ho ha viscut sempre de manera molt natural.

Parlem de la pandèmia. Sabem que el món de la Cultura es va veure molt perjudicat. Com et va afectar a tu personalment aquest temps de la Covid amb tantes restriccions i sense poder fer actuacions? Com ho vares viure?

Com tot el sector: molt malament. Amb companys i companyes que varen estar a punt de plegar. Però ens vàrem reinventar amb el "moltes gràcies". Una experiència molt maca. Tots

confinats, vaig trucar a l'equip amb videotrucada i dient: si la gent no pot anar als teatres, per què no som nosaltres que anem a buscar la gent? Ens vam inventar la història del camió i vàrem acabar fent 25 funcions.

Però personalment aquest recolliment a casa, anar a comprar un cop per setmana, estar tots junts sense sortir, inventar-te jocs cada dia amb la nena, que no es malinterpreti, però va ser una experiència gratificant.

"Sabem que la gent de Catalunya coneix Sant Feliu de Buixalleu i en gran part és gràcies a tu, perquè sempre has dit d'on ets, i encara que suposo que no hi vens gaire per motius de feina, et demanarem que t'impliquis una mica i ens donis la teva opinió."

Quines millores creus que es poden fer al poble?

Ostres no ho sé, el poble de Sant Feliu es molt atípic i d'això n'hem de ser molt conscients. El fet de no tenir un nucli gran, falta caliu. Al no tenir comerç i que tot sigui escampat fa que siguem més tancats. Falta el punt de trobada,

però no ho sé com s'hauria de fer. Es un poble singular, però tothom s'hauria de sentir orgullós de ser de Sant Feliu. Fer pinya.

I a la revista Sant Feliu Diu?

Jo crec que feu una feina increïble i que és la manera de fer unió i saber el que passa al poble.

I ja per acabar...

Com has preparat la funció de "Bona Gent" per a aquesta nit a Sant Feliu? Estàs nerviós per representar-la al teu poble?

No, jo no he preparat res i no sé què passarà quan surti. Són 300 funcions i cadascuna és diferent. M'han passat moltes coses i us n'explicaré alguna de molt interessant, baixaré amb el públic i viurem una experiència única. "Bona Gent" és un homenatge al públic.

Molt bé, doncs et deixem perquè puguis acabar de preparar l'actuació d'avui a la Sala.

Moltes gràcies per tot i molta sort!!

Volem agrair a en Quim el temps que ens ha dedicat i que finalment hàgim pogut fer l'entrevista personalment i no telemàticament com ens havia donat l'opció de fer moltes vegades. Nosaltres creiem que si en Quim com a foraster va a tots els pobles entrevistant la gent directament... nosaltres havíem de fer el mateix amb ell.

Esbart dansaire

Montsoriu

Esbart Dansaire
Montsoriu

Aquest setembre, ja serà el segon any que es torna a fer l'esbart després de la Covid, i no podem estar més contents de veure que a poc a poc la família de l'esbart creix en balladors i balladores.

Començant pels inicis, des de que es va acabar la temporada el juny passat fins ara, hem tingut esdeveniments molt únics i grans experiències. Començant per la sortida al Tibidabo que es va poder realitzar gràcies a l'activitat que juntament amb l'Ajuntament es va poder dur a terme, com va ser el cinema a la fresca. El dia 29 d'octubre, vàrem quedar a la plaça de l'ajuntament on ens recollia el bus per poder emprendre el trajecte cap a Barcelona. A l'arribar vam esmorzar una mica per agafar forces per al dia i seguidament ja vàrem poder gaudir de totes les atraccions del Tibidabo. La muntanya russa, una casa del terror on tots els més "valents" vàrem passar la prova i va agradar molt, com també els típics miralls que et canvien

l'aspecte, uns autos de xoc, un carroussel, una nòria i molts més.

A la tarda vàrem tenir tots el moment lliure per acabar de pujar a les atraccions que ens feia més il·lusió, i finalment tornada cap a Sant Feliu havent gaudit molt d'aquesta gran sortida. En aquesta sortida, els exdansaires que ens van acompanyar a la Festa dels Avis del juny per acomiadar-se també van poder anar al Tibidabo amb les més grans de l'esbart.

Ara ja, després d'haver tornat a començar la nova temporada, es va convidar l'Esbart Dansaire Montsoriu a fer una actuació juntament amb Les Picasoques a l'empresa Sanofi de Riells i Viabrea, que celebrava els 50 anys. A la tarda vam ser a l'empresa per poder maquillar-nos i canviar-nos per a l'actuació.

Al ser la primera actuació de la temporada, i amb tant poc temps per preparar els balls convenients ens va agafar una mica a totes per sorpresa, però tenim moltes ganes de millorar per a totes les futures actuacions que venen tant a casa com fora. Al finalitzar la ballada, ens van convidar a un berenar/sopar a la nostra elecció de les diferents *food-trucks* que hi havia a l'empresa.

Per finalitzar aquest any tan complet, per Nadal també vam fer les manualitats destinades a adornar la Sala Polivalent per a la quina de La Marató com també el sopar de Nadal, juntament amb la cagada del tió i l'amic invisible per acabar d'adornar aquest 2022.

Esperem que aquest any nou ens porti moltes coses bones.

Colla bastonera

Les Picasoques

Bon començament de temporada!

Antics i nous balladors hem començat la temporada amb un bon ritme d'assajos, i això ens va permetre fer la primera actuació el dia 26 de novembre. Resulta que la planta de la Sanofi a Riells i Viabrea feia 50 anys i ens van convidar a fer una mostra dels nostres balls. Hi va haver diverses baixes, per culpa de la grip, però els que hi vam poder anar ens ho vam passar genial! Vam ballar Sant Ferriol, Joan del Riu, Polca i Fira. I vam formar part, així, de la gran festa de l'aniversari d'aquesta farmacèutica veïna. Ens va agradar molt trobar-hi els companys de l'Esbart Montsoriu, amb qui vam compartir escenari.

A la foto, ens podeu veure mig disfresats al *photocall* que tenien muntat. També hi havia un mag, i animadors que feien figures amb globus. Vam passar una tarda ben entretinguda!

Estem ansioses de poder reprendre les actuacions que hem fet durant tant de temps, i que per culpa de la Covid vam haver de deixar de fer.

ADF

Guilleries-Montseny

Josep Avellaneda de Cal Ferrer

Aquest any amb les altes temperatures que hem tingut a l'estiu i amb la quantitat de massa forestal que tenim al poble era previsible que hi podia haver algun incendi important tant aquí com als pobles veïns, i ara, amb la temporada d'estiu ja tancada, podem dir que tot ha anat bé, tret d'alguna petita cosa sense importància. També podem dir que la consciència de la gent cada vegada és més alta i això també ajuda molt. Actualment i tal com van les temperatures que hi ha a aquestes alçades de l'any hem de continuar anant molt en compte.

El passat dia 1 d'octubre es va fer el sopar de final de temporada de tota la Federació d'ADF de la Comarca de la Selva, ADFS de tota la comarca que ens vàrem trobar a la Sala Polivalent i amb la presència de la Sra. Anna Sanitjas Olea, directora general d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi de la Generalitat de Catalu-

nya; de l'alcalde de Sant Feliu, Sr. Josep Roquet Avellaneda; dels alcaldes i regidors de pobles veïns, de membres convidats del cos de Mossos, Bombers, Bombers Voluntaris i Agents Rurals, també de la Federació d'ADF del Maresme. En aquest acte de trobada es va fer un reconeixement públic a diferents voluntaris de totes les ADFS de la comarca i que al llarg de tots aquests anys han estat grans col·laboradors, la nostra gratitud a tots ells. A l'ADF de Sant Feliu el reconeixement ha estat per a en Josep Masferrer Casas, de Cal Matxo; en Miquel Carbonell Riera, de Can Met, i en Josep Riera Carbonell, de Can Puig. Moltes gràcies per la vostra col·laboració i hores dedicades.

També us hem de dir que a partir d'ara el president de la Federació d'ADF de la Selva és en Dani Campos Vives (ADF d'Hostalric) i en Josep Riera Carbonell passa a ser vicepresident. El

president de l'ADF Guillerries-Montseny (Arbúcies, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Hilari Sacalm i Osor) continua essent en Josep Riera Carbonell.

A l'ADF de Sant Feliu estem especialment contents i donem les gràcies a l'Ajuntament. Com ja sabeu, el parc de bombers de la Generalitat ha quedat sense activitat i ha estat tancat, cosa que no ens agrada gens per la pèrdua del cos de Bombers. Degut a això l'Ajuntament ha ofert les instal·lacions del parc a diferents en-

titats del poble perquè en facin ús; una de les entitats som l'ADF. D'aquesta manera podem centralitzar les màquines que tenim escampades en un sol lloc i, a la vegada, tindrem un espai per fer reunions i trobades i també un lloc on poder posar de manera definitiva la central de comunicació de l'ADF Guillerries-Montseny a l'estiu.

Salut per a tots!

Associació de Jubilats

ACTIVITATS AL CASAL DE GRIONS

Anna Gubert de Els Miratges

Quan arriba el setembre recuperem l'horari de classes i activitats. Ens saludem amb alegria, encara que molts de nosaltres ja ens hem anat veient a les festes majors, comprant o passejant pel poble.

Taller de memòria

Les primeres sessions del setembre estan dedicades a l'alfabetització digital i ens les fa l'Anna, col·laboradora de la Creu Roja. Amb el mòbil o tauleta ens explica i ens fa practicar el més bàsic i pràctic: entrar a internet, al correu electrònic, a la meua salut, comprar entrades... Resulta molt interessant, però necessitaríem més hores de classe per continuar practicant.

A partir de l'octubre, la Janna ens fa treballar la memòria amb exercicis molt variats i divertits.

Gràcies a l'Ajuntament i la Creu Roja per subvencionar i organitzar aquest taller.

Dimarts de jocs i tertúlia

Continuem amb la mateixa dinàmica, unes taules de jubilats jugant les partides de cartes amb molta afició i amb bona harmonia.

Les senyores, aquest trimestre hem dedicat bona part de la tarda a preparar les boniques felicitacions de Nadal. Ha estat una experiència enriquidora anar compartint idees, papers de colors, retoladors i alegria mentre anem fent comentaris.

Acabem l'estona amb un petit berenar.

Classes de català

Els dimecres tornem a les classes estudiant la nostra llengua.

Continuem treballant les frases reflexives, la lectura, els dictats, l'ortografia, redaccions... És molt important que, en aquests moments que sembla que la nostra llengua perd importància en les comunicacions entre els joves, es posi atenció i interès per millorar, treballar de valent i intentar escriure i parlar sempre amb la màxima correcció.

CAMINADES PELS POBLES DE LA SELVA

Maria Saurí de Can Cerdanya

Caminada a Amer, el dijous 22 de setembre.

Puntuals com sempre vam arribar a aquesta bonica població. Davant del seu local polivalent, ja ens esperaven tot el grup de persones d'altres casals. Seguidament ja es van fer els dos grups, un dels més caminadors i l'altre els que teníem més ganes de visitar el poble i part del seu patrimoni. He de dir que la curta (uns 2 km) va ser

molt profitosa. Em va agradar molt la plaça de la Vila, la segona més gran de Catalunya, amb unes porxadetes on no hi ha cap porxo igual, és rectangular i encara s'hi fa un mercat setmanal. Una particularitat d'aquesta plaça és que en la seva pavimentació els van mancar llambordes; aleshores van fer una crida als ajuntaments de Catalunya per si podien cedir les que retiraven dels carrers a canvi d'una placa que recordaria la seva donació. Així que allà hi podem llegir la Bisbal, Girona, Badalona, Palamós i d'altres.

La plaça de Sant Miquel, petita i on hi ha l'església de Sant Miquel, va patir molts afers destructius. Aquesta església és actualment la parròquia de la vila d'Amer.

Dins del nucli urbà, amb cases a banda i banda, hi ha l'antic monestir benedictí, molt interessant per la seva història. També vam passar per un carrer llarg i estret, del barri del Pedreguet, que era el camí ral que anava de Girona a Olot. L'estació del trenet d'Olot encara es conserva ben bonica i restaurada.

Vam arribar al lloc de sortida on ens esperava un pica-pica, que va anar superbé, i un bon dinar, que ens van servir al mateix lloc. Els bons

amics d'Amer ens van acollir i acomiadar amb molt d'afecte.

La **caminada d'Osor**, prevista per al dia 6 d'octubre, es va cancel·lar.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA, 29 de setembre

La nostra Associació ja fa més de 4 anys que està en funcionament i aquest any, lliures ja de restriccions i epidèmies, vam decidir fer l'assemblea intentant atraure el màxim de socis i sòcies possibles.

Cada un dels membres de la junta va explicar alguna cosa de les activitats que s'han fet, el número de socis, l'economia...

També era el moment de renovar la junta. En Martí Saula ha deixat el seu lloc de vocal. S'han presentat com a membres de la junta: Anna Guibert, Quim Bosch, Josep Masferrer i Jesús Ruiz.

Per acabar vam reproduir una presentació amb les fotos de les trobades, caminades, classes, teatres i activitats que s'ha fet fins a l'any 2021. Va ser una manera de recordar que, tot i que som un poble amb pocs habitants, som actius i us encoratgem a participar en la nostra associació.

L'ARROSSADA

Després de l'assemblea vam gaudir de la part més festiva del dia: un bon dinar i música per ballar. A les taules, ben paradades, ja hi teníem quatre coses per picar i una amanida fresca i saludable per a cadascú. Mentrestant, en Florenci, la Rosa i la seva colla d'ajudants ja estaven acabant de cuinar una paella d'arròs que donava gust de veure, olorar i tastar. Vam poder menjar sense pressa tot el que vam voler. De postres un braç de gitano recent fet. També vam fer cafès o tallats i seguidament ja va començar a sonar la música per ballar. Unes quantes parelles i altres desaparellats van dansar al ritme de la música.

A mitja tarda, de mica en mica la seixantena de persones que van participar es van anar acomiadant. Crec que tothom va sortir content i satisfet.

EXCURSIÓ A LA TRIA DE MULATS D'ESPINAVELL, 13 d'octubre

Jesús Ruíz de la urb. Ducat del Montseny

Aquesta sortida ha estat una de les més matineres que hem fet fins ara, però al llarg del dia va quedar més que justificada per la puntualitat i per poder ser present a totes les activitats.

A les 6 del matí vam sortir en autocar amb destinació a Molló, amb l'objectiu d'arribar a la

fira a les 10 h.

En el trajecte vam parar a recollir companys de l'Associació de Jubilats d'Arbúcies.

Seguidament el nostre estimat Quim Masferrer ens va informar que hi hauria una parada més per recollir una parella d'amics seus. Una vegada que van pujar a l'autocar, en Quim ens els va presentar. Els va conèixer en una trobada amb l'Associació d'Amics de la Barretina de Catalunya.

Quan vam passar per les Masies de Voltregà, vam fer una parada obligatòria per esmorzar. L'autocar va aparcar justament al costat del santuari de Santa Maria de la Gleva. La nostra guia, la Sra. Teresa, va explicar una mica d'història d'aquest santuari, tot i que no estava en el programa visitar-lo, per la qual cosa el temps era or i tocava reposar forces al restaurant Rebot de la Gleva.

L'esmorzar va ser generós en quantitat i en qualitat, sobretot l'embotit, que era molt bo.

Anècdota: a l'entrar al restaurant..... Sorpresa!! Ens va rebre per acomodar-nos en el menjador, el nostre veí: home de principis, solidari i molt respectat, resumint: "Un bon tio!" don Josep Sanitjas.

La sorpresa es va convertir en anècdota. En saludar el NO Josep, li vaig preguntar: "què hi fas aquí?". Va respondre amb un somriure... no soc en Josep, soc el seu germà bessó! Se'ns va posar la cara de moniato! Hahaha!

Finalment vam arribar a Espinavell i vam disposar d'un temps lliure.

L'ambient era com d'un dia festiu, amb tothom envaint llocs estratègics per estar en primera línia i veure la baixada de manera natural i directa dels caps de bestiar fins a les Planes d'Espinavell.

Abans que comencés l'espectacle, la nostra guia, la Sra. Teresa, ens va explicar breument el motiu per què se celebra aquesta fira: és la trobada entre els ramaders de Molló i els compradors, que negocien a fi de comprar-los el bestiar.

La fira ramadera d'arrel tradicional que se celebra a Espinavell, nucli del municipi de Molló, cada any, el dia 13 d'octubre, diada de Sant Eduard, s'ha fet viral i, actualment, s'ha convertit en una activitat turística.

El més atractiu d'aquesta festa és veure el retorn d'aquests animals després de quatre mesos, de juny fins a principis d'octubre, pasturant a la muntanya de Rojà, a la Catalunya Nord (pròxima al massís del Canigó).

Comença l'espectacle!

Va aparèixer, baixant la muntanya, el primer mulat i, darrere, els primers cavalls, un veritable espectacle!

Així, continuament, van anar als Plans, dirigint-se cadascun als seus respectius recintes perquè comencés la tria del bestiar.

Tot va ser fantàstic!!

Va arribar l'hora d'anar a menjar.

Ens vam dirigir a Ogassa, on vam menjar i, una vegada tips i una mica reposats, vam visitar el Museu de la Minereria, que està en la mateixa localitat, separats en dos grups.

Hem de reconèixer l'esforç dels veïns i l'Ajuntament d'Ogassa, que estan construint el seu propi museu pràcticament sense ajuda estatal.

La visita va ser bastant interessant. No recordo el nom de la persona que ens va anar ensenyant i explicant tot el que concerneix a la història de la mina.

La seva existència va motivar el progrés d'Ogassa i va ser element clau perquè el ferrocarril arribés al Ripollès.

Les mines d'Ogassa van ser explotades entre finals del segle XVIII i l'any 1968.

Finalment, vam veure una maqueta amb circuit elèctric, amb tots els punts on hi havien els jaciments de carbó en els interiors de la muntanya, i també vagonetes i útils amb corrioles de transmissió, etc.

LA CASTANYADA, 4 de novembre

Rosa Rodoreda de la urb. Buixalleu-Can Santos

Com cada any, al començar la tardor tenim canvis de colors en l'entorn, sentim l'olor de les castanyes torrades i dels moniatos cuits i tastem la dolçor dels panellets.

No podia faltar la castanyada organitzada per l'associació, sempre és un motiu per trobar-nos, comunicar-nos i gaudir tots junts.

Vam reunir-nos el dia 4 de novembre a les 6 de la tarda, va ser la 3ª castanyada que hem organitzat l'associació. Ens vam trobar 46 persones a Cal Mestre.

Els panellets van ser obsequi de l'Ajuntament, moltes gràcies.

Les castanyes, panellets i moniatos van estar acompanyats per vi novell i moscatell per gentilesa del Restaurant Masferrer, gràcies.

Ja ben tips la Francesca i l'Anna van divertir-nos amb alguns jocs, com les cadires, fer paquets,

el president mana. No van faltar els diplomes i obsequis per als guanyadors.

Esperem poder seguir organitzant trobades! Junts som imparables! Com més serem més riurem! Visca la gent gran!

Què és aquest Racó?

Aquesta secció de la revista municipal té com objectiu donar a conèixer indrets, racons, topònims, peces arquitectòniques, arqueològiques, etc., ubicades en el nostre municipi.

Així, a cada número publiquem una fotografia d'un indret, per tal que els veïns i veïnes pugueu descobrir on i/o què és.

Ens podeu enviar les solucions a l'adreça santfeliudiu@gmail.com. En el número següent resoldrem l'enigma i en proposarem un de nou.

En el número anterior el Racó era:

PI GROS

El pi gros és un arbre que està situat a Gaserans, a la finca de Can Mateu. És anomenat així perquè és el pi més gros tant del poble de Sant Feliu de Buixalleu com dels voltants. És per la seva gran altura que destaca. Aquest pi va ser plantat fa aproximadament 100 anys. És considerat una de les coses més destacables del poble, tot i que molta gent no sap que existeix. Per això us recomano anar-lo a veure i caminar pels voltants.

Carla Fugarolas de Can Perxistor

PIMPINELA O DE COM RECONCILIAR-SE AMB EL MÓN

Mercè Serra de Banyoles

No era pas una tarda diferent de les altres. La classe de pilates havia estat tan pesada com sempre i el vestidor continuava amb totes les guixetes ocupades. Per tant, la Maica havia deixat la roba i la bossa a sobre d'un dels bancs, creuant els dits perquè no desapareguessin. Feia la mateixa cara de sempre, una cara de pocs amics amb poques ganes de conversa. Li rondava pel cap el menú del diumenge; havia de cuinar per a vuit i el més calent era a l'aigüera. Per ser divendres ho tenia tot molt verd. Diumenge vindrien els dos fills amb les dues joves i els bessons. En Pitu s'ocuparia de fer l'arròs, cosa bona i segura, hi tenia la mà trencada. Però ella volia fer els primers, volia quedar bé i volia que tothom gaudís del menjar i de la trobada. La cosa no era senzilla, perquè entre vuit que s'asseurién a taula el *tetris* d'al·lèrgies i opcions alimentàries era considerable. El fill gran era celíac, les dues joves vegetarianes, els bessons (fills del fill petit) intolerants als cacauets i en Pitu i ella tenen problemes amb les quantitats. Vaja, que els avis de la família estaven en aquella edat de no tenir mesura ni per als dolços ni per res comestible que fos de bon veure en un plat. S'havien de controlar i un dinar familiar era terreny abonat per desquadrar qualsevol analítica. Evidentment, l'arròs d'en Pitu seria de verdures, fora problemes. El problema el tenia ella per fer quadrar el pica-pica i ara mateix per obrir el pot de xampú que se li resistia de mala manera. De cop i volta l'aigua de la dutxa va sortir glaçada i la Maica va fer un bot enrere acompanyat d'un "Hòstia!" que va resonar per tot el vestidor. Les dues adolescents que acabaven d'entrar es van mirar amb cara de sorpresa.

Un esgotament general li feia arrossegar els peus, havia reulat tres vegades abans d'entrar a la dutxa i posar-s'hi a sota. Primer s'havia deixat el sabó, després la tovallola i al final no recordava si havia deixat ben tancada la bossa, no fos cas que aparegués algú amb la mà llarga. Sempre vigilant. Sempre vigilant i sense deixar de pensar en el menú de diumenge. Ja no recordava ni què havien fet a classe de pilates. Una boira espessa no la deixava pensar més enllà de canapès, semifreds diversos i combinacions impossibles de pica-piques.

Les dues noies van entrar decidides a dins les dutxes i una d'elles va deixar en un dels penjadors un altaveu aquàtic que funcionava a tot drap. La Maica se les va mirar desconcertada. Entre l'emboirament mental i els decibels de la

música va sortir de seguida per vestir-se i fugir d'allà. Només li faltava això, haver d'aguantar dues jovenetes amb ganes de marxa, però no hi va ser a temps. Les noies van ser més ràpides que ella i en un tres i no res ja s'estaven assecant al seu costat. L'altaveu entonava una melodia completament diferent a l'anterior i la Maica es va aturar en sec mirant-se-les, va deixar de passar-se la tovallola pels cabells. Coordinades amb el ritme ascendent de la música, les noies van començar a ballar seguint-ne el compàs, fins que una va començar a cantar...

- Hace dos años y un día que vivo sin él..., hace dos años y un día que no lo he vuelto a ver...-La Maica no va poder dissimular un somriure, mentre observa com una de les noies cantava amb un sentiment sincer i l'altra l'acompanyava en els moviments.

La música va seguir i la Maica va continuar assecant-se els cabells amb la tovallola, ara menys molesta que abans, potser fins i tot mig contenta. La melodia anava avançant i les noies continuaven cantant al mateix temps que començaven a vestir-se i es raspallaven el cabell. Una alegria continguda va omplir el vestidor de bones vibracions i la Maica va notar com se li eriçaven els pèls de tot el cos. S'estava calçant les esportives al ritme de la música. Com podien dues noietes nascudes al segle XXI divertir-se d'aquella manera amb una cançó de l'any 1982? La Maica es va sentir tan adolescent com elles, compartint el vestidor del gimnàs i cantant cada vegada més entregada...

- Por eso, vete, olvida mi nombre, mi cara, mi casa y pega la vuelta!...- El moment apoteòsic va abraçar les tres i les va elevar a un estat d'eufòria que inexplicablement les va encapsular, per un instant, en un espai i temps particular.

A mesura que la cançó va anar arribant al final, totes tres van anar abaixant el volum de la veu i el ritme dels moviments i van acabar de guardar tovalloles, xampús i tot el que s'havia de desar a dins les bosses. Decidides, les dues adolescents van despenjar l'altaveu aquàtic, es van acomiadar amb un "Adéu, bon dia!" i van sortir del vestidor fent saltironets.

Quan el silenci va tornar a omplir la sala, la Maica va mig despertar d'aquell parèntesi que l'havia retornat a una època pràcticament oblidada i a uns moments distesos i despreocupats. El somriure no se li va esborrar i una sensació de calma la va fer respirar profundament.

Al sortir del gimnàs, va caminar decidida fins al parc del davant i es va asseure en un dels bancs de pedra. Va agafar el mòbil per obrir el Whatsapp del grup familiar "Coses de casa" i va escriure: "Ei, macus, de cara al dinar de diumenge, el papa Pitu diu que farà arròs del bo. Per al pica-pica, si us sembla bé, que cadascú porti alguna cosa que pugui menjar i ho com-

partim. Jo hi posaré còctel de gambes per recordar els vells temps. Els 80s tornen a estar de moda!"

Les respostes al comentari de la Maica no van passar d'uns emoticones amb polzes cap amunt. Això sí, la trobada del diumenge va ser un tot un èxit.

“
opino que...”

BOSCOS I "BOSQUET DE CAN CADELL"

Conxita Iglesias de Cal Ferrer

Soc una veïna que viu a Sant Feliu de Buixalleu, i quan llegeixo articles al diari com els que he llegit, referents al meu poble, d'aquesta mena, em fa entristir. Soc ferma defensora del medi ambient i la natura, però el tema mal anomenat "Bosc de Can Cadell", no hauria de ser notícia perquè senzillament no hi ha tema.

És una propietat privada, en la qual el seu propietari paga els seus impostos i té tot el dret a treure'n un rendiment, essent legal i obtenint tots els permisos que calen, com és aquest cas.

Tot aquest enrenou dona la impressió que està basat en pilars erronis, utilitzant els sentiments de preservació de la natura quan en realitat és un acte d'egoisme en pla "ocupa" d'un terreny, que no ens pertany perquè no és públic. I si un nen ve plorant i diu que estan trencant el bosc, penso que és deure i responsabilitat dels adults explicar-li que es fa per transformar-lo en una altra cosa que no té perquè ser negativa, i començar a inculcar-li el respecte a la propietat privada, perquè potser un altre dia serà ell propietari i no li agradarà que li facin el mateix.

El problema comença quan els adults tampoc ho entenen, i no estic discriminant gent que han vingut de fora ni gent del poble de tota la vida, el problema no és aquest, la qüestió és respectar les decisions d'una persona que gestiona les seves pertinences, sempre dins del marc legal.

No hem de caure en el parany que, com que portem molts anys gaudint d'un indret i acabem estimant-lo, automàticament ens atorga algun dret de propietat, ben al contrari, hauríem d'estar agraïts al propietari per deixar-nos gaudir durant tant de temps del seu terreny. Si no tenim aquesta idea, estem inculcant als fills i generacions venidores la falsa idea de propietat. I per sobre de tot: emprendre accions vandàliques en nom de defensar alguna cosa és delictiu. Quin exemple donem als fills?

Per acabar, només vull afegir que hem d'entendre que els boscos no són de tothom. Els boscos els gaudim tots, però hem de tenir clar que pertanyen a algú i que n'hem de fer un bon ús, i cuidar-lo com si fos nostre, no tirant-hi deixalles quan hi anem a passejar.

Poema
by Pepo Bernabeu

Petita meditació de Nadal.

Onades de mol·lècules invisibles
herois de l'espai i de la llum.
Paraules perdudes als plecs del cervell.
Instants ni consumats ni consumits.
Bategades, batzegades,
sospirs i anhels a la quietud del cor
empremtes i ditades de gegants que
s'esmicolen al firmament.

Estels i núvols,
ombra i llum.
Guaitar l'abisme a la vora mar.

Demana-li quietud
a l'ànima en calma.
L'ansietat somorta als plecs del cos
i la pau.
Si us plau, la pau!

Josep Alomar i Bagot, el rellotger

Jaume Fugarolas antic estadant de Can Lleganya

Josep Alomar i Bagot fou un home bo i humil, que exercí de rellotger tota la vida. Parlem d'un personatge cèlebre, savi i, alhora, tocat de l'ala. Havia nascut a Ca l'Alomar de Les Brugueres l'any 1892 i moria al mateix mas l'any 1959. Fou l'últim descendent a portar el cognom de l'antiga nissaga Alomar. L'any 1259 el rei Jaume I, trobant-se a Sant Celoni, atorgà un decret de protecció a favor de Guillem Alomar de Gaserans. Era rellotger autodidacta, format a si mateix, fruit d'una gran afeció pels rellotges des de petit i unes qualitats amb les quals havia nascut per exercir aquest art. D'adolescent treballà un temps d'aprenent en un taller de rellotgeria. Conegut de tothom, fou molt valorat arreu de la comarca per l'escrupolosa puntualitat en el lliurament dels rellotges, ben arreglats i cobrats a baix preu, que el diferenciaven d'altres rellotgers més professionalitzats del moment. Captivava a tots en saber unir els mèrits amb la modèstia. Per escriure aquesta breu biografia ens hem basat en el tracte mantingut amb ell en els nostres temps juvenils, en els comentaris de la gent de la seva generació i en el resum d'una crònica escrita, amb lloança irònica, de l'època.

En Josep Freixas, en *Pepitu del Viver*, home molt considerat de tothom, prohom forestal, tota una vida acreditada al servei del bé comú del municipi de Sant Feliu de Buixalleu, veí que gaudí de l'amistat d'en Josep Alomar, ens deia que tot i la senzillesa que comunicava, l'abast de la seva reputació s'engrandí molt essent encara ben jove, quan complia el servei militar al castell d'Hostalric, una època en la qual assolí la confecció de dos rellotges d'escarrotxa de pi. Era un xicot poc esmolat, de moviments lents i matussers, no apte per a la instrucció militar. Espantat, amb la fi de no haver de suportar les esbroncades en el *Pelotón de los torpes*, va proposar al comandament, que si li donaven permís per tornar a casa els portaria un rellotge construït amb escarrotxa de pi. Els caps van dubtar, però induïts per algú de les seves qualitats

de rellotger superdotat, li van proposar que es podia quedar a casa, però si passat el període de soldat no tornava amb el rellotge promès el tancaríen al calabós. Es posà a treballar i passat el temps es presentà al castell amb dos rellotges d'escarrotxa de pi, bastits únicament amb elements vegetals i minerals, sense cap peça metàl·lica, funcionant i marcant perfectament l'hora. Tot el que ens arriba és que eren rellotges de paret construïts amb les mans, amb el mecanisme també fet a mà, el que ara en diríem rellotges ecològics. Veritables obres d'art que donaren gran nom i fama a l'Alomar en clubs selectes de Barcelona i, almenys un d'ells, s'exposà en un museu militar.

És evident que el cervell humà és un misteri per desentranyar. La fama de l'Alomar, més conegut pel *Rellotger de Gaserans*, no li venia únicament del fet de ser un rellotger prodigiós, sinó que se li afegia el seu capteniment beneït, com si la seva principal capacitat cerebral es concentrés tota en l'art de la rellotgeria, deixant així la resta d'intel·lecte d'atendre oportunament les facultats de fer altres coses. Altrament, com s'ha dit de tantes persones genials. Es tractava d'un home de complexió fràgil, més aviat alt i prim. En tot desprenia senzillesa i candor, la seva fesomia dibuixava un lleuger somriure perenne, amb un simple moviment de llavis, sense soroll. Incloua un parlar baix i parsimoniós, primitiu, recurrent de paraules obscenes i impúdiques, feia uns posats i gestos flegmàtics que

En Josep Alomar en el seu taller, amb un ajudant. Damunt la taula una pinya de pi pinyoner, amb la resina fixava peces dels rellotges. Foto Sara Rossell.

produïen un efecte divertit i fascinant. El seu tracte còmic suscitava una mitja rialla contínua, sense moure a burla. No tenia, però, res d'enze, si algú abusava dels seus posats de no fer-se valer, no l'atenia més. Un tarannà carismàtic, de comediant espontani, que anà calant en la gent fins el punt que els matins dels diumenges, per fer festa, molts coneguts l'anaven a veure per coincidir i entretenir-se enraonant. Vestia amb una americana grisa de llistes blanques verticals, armilla i calces de vellut rossenc. El seu taller era ampli, ben enrajolat, amb taulers sobre cavallets per treballar, tot desordenat i d'atmosfera densa. Havia tingut rellotgers llogats, així com joves aprenents de rellotger. Algunes colles d'homes benestants de pobles veïns, presumptuosament il·lustrats, s'hi aplegaven per passar-hi el matí o la tarda de qualsevol dia en baga, amb la fi de conversar divertidament, unes tertúlies de famosos xerraires que ell mateix estimulava. Al seu taller també hi acudien personatges de Barcelona i d'altres ciutats, per certificar l'excel·lència i el renom aconseguït per l'Alomar en l'art dels rellotges. Arreglava rellotges fixos de pesos, dits de caixa o de paret i s'atrevia amb els de campanar. Rellotges de corda, els primers que foren portàtils, com els despertadors, de butxaca i de taula, agafant encara de ple els seus substituïts, els rellotges de polsera. Treballava la vinya i la terra de casa amb jornalers.

A casa inventava enginys per modificar les eines domèstiques i adaptar-les a la seva comoditat. El seu fantasiós somni de voler ser el primer humà en volar com els ocells, el portava a inventar aparells curiosos, sense base suficient, amb els que intentà volar en diverses ocasions sense èxit. En principi provà de volar llançant-se des de la terrassa del seu taller amb un paraigua de pastor estès, però tot i haver reforçat les barnilles, el paraigua es va girar del revés i l'Alomar anà de trompis per terra. Fent gala d'unes idees il·lusòries i primàries, amb la col·laboració dels seus amics, engrescats per ell, es posà a inventar també un artefacte de fusta més ambiciós, dotat d'unes ales que, un cop lligat l'aparell a l'esquena, les podia accionar amb els braços i amb les quals estava segur de poder volar. Un cop acabat, amb els seus amics i veïns d'atents

En Josep Alomar, dret segon a la dreta, amb un grup de concurrents tertulians, al pati de casa seva. Foto Sara Rossell.

espectadors, agafà arrencada un tros amunt de la penya de l'Alomar i es llençà a l'espai en direcció de Ca l'Alomar pairal. La penya de l'Alomar és un penya-segat força alt que dona al torrent i al camp Boter. L'invent fallà al primer moment i el rellotger caigué a plom al sòl de la penya, encara sort que hi havia molta bardissa que l'ajudà a apaivagar el cop. Rescatat del bardissar pels seus companys amb penes i treballs, es passà uns mesos convalescent fins a recuperar-se de les esgarrinxades i soldar els ossos trencats.

Cap als 40 anys d'edat, l'Alomar es ficà en una aventura que també sembla conseqüència d'una ambició pueril. Amb la participació dels seus amics obrí un pou, amb la fe i la complicitat de tots plegats, per trobar el tresor que velles tradicions situaven enterrat en un punt precís des del qual es podien veure vuit campanars. Un dels intel·lectuals que degué participar en alguna de les tertúlies amb el rellotger fou Josep Aragay, prestigiós teòric de l'art, pintor i ceramista noucentista, que residia a Breda. Totes les activitats, entre científiques i extravagants de l'Alomar, van merèixer molt l'atenció d'en Josep Aragay, que l'any 1931 els dedicà un article periodístic, tot ell escrit amb to irònic, a la revista *Mirador* de Barcelona, titulat: *Un episodi pintoresc a Gaserans: La fal·lera de l'or*, que ens fou facilitat per en Marcel·lí Trunas, el que fou amic seu, sastre artesà, promotor cultural, fundador i director del museu Aragay de Breda. Aquest article ens disposa d'un document escrit de l'època que ens serveix de base per corroborar els fets que hem conegut i, sobretot, per verificar els esdeveniments que se sustenten en la tradició. Fem un resum de l'article dirigit a lectors de Barcelona. Per posar-los en antecedents Aragay escriu: *A Gaserans passen coses*

ben sensacionals i tota la comarca, entre sembra i collita, espera el desenllaç d'una empresa sense precedents en la vida d'aquestes contrades. Es parla de saurins, de sonàmbules i d'endevinaires, es parla de documents antics i d'indicis indubtables de l'existència de quantitats fabuloses d'or enterrades fa segles. Les llargues vetlles de l'hivern passat, inacabable, se n'ompliren totes les llars, del Montnegre fins a Riells, de Gaserans fins a Sant Llop, i han baixat a les fires d'Hostalric i al mercat de Sant Celoni, voltades de murmuracions i de misteri. "En aquesta parròquia de Gaserans, no lluny de la casa X i en un punt precís des de on s'albiren vuit campanars deixo enterrada la meva immensa fortuna..." "Així sembla que diu un document trobat en circumstàncies extraordinàries i això és el que ara es va a posar-se en clar en retornar aquest or, de l'ombra immunda del seu amagatall tenebrós i profund, a la llum daurada del sol de Gaserans".

Per exposar una semblança del rellotger escrivia: *"Hi ha a Gaserans, en una masia en despoblat, un rellotger eminent, amb dos ajudants. Fixeu-vos-hi bé. A la serra de Gaserans, en despoblat i en una masia, un rellotger eminent, un veritable fenomen de rellotger. Els seus prodigis de rellotgeria s'esmerçaren de primer en la construcció de rellotges d'escorça de pi, tal com us dic. Rellotges vegetarians, sense cap mica ni rastre de metall. Treball genial. Ara es la masia una veritable seu de reparacions."* Més endavant torna a escriure

satíricament sobre el pou de l'or, que és el motiu del seu interès per fer l'article, al qual sembla haver fet alguna visita: *"Tot d'una l'or il·lumina les testes d'aquests rellotgers i la seu de les reparacions resta paralitzada. Cal obrir un pou a Gaserans a la recerca de l'or, i el pou és obert, però el terreny és esquerp i espunta sovint les eines d'aquests minaires improvisats que han deixat els seus rellotges parats per cercar ràpidament aquesta penosa, però curta via de la fortuna sense límit. El pic furga la terra, somou el roc i talla la gresa, el forat s'enfondeix, la corda no basta, el piló de terra fa nosa vora el pou. De tant en tant una estridència de la pontona en topar en un roc desperta un so més agut i metàl·lic: Els de dalt del pou miren de reüll, i a baix els cops es tornen sords, profunds, obscurs, cada vegada més lents.*

Avui el pou de l'or es troba reomplert i no sabem si hi van descobrir el tresor buscat. La boscúria no deixa veure cap dels 8 campanars. En Josep Alomar, el febrer de 1951, va ser objecte d'un injustificable i cruel atemptat. Van entrar de vespre a casa seva i li van donar una batzacada al cap, deixant-lo per mort. Amb penes i treballs ell mateix es desinfectà la ferida amb alcohol, al matí següent el van trobar ferit greument i fou traslladat a l'Hospital de Girona. A poc a poc s'anà restablint i pogué tornar a treballar, però ja no tornà a ser aquell rellotger infal·lible i entranyable que havia sigut tota la vida. Morí solter el dia 18 de gener de 1959, als 66 anys. Ens queda el mite.

Viatge a Noruega

Aina i Paula Pla de Can Sidru Pla

Des de principis d'agost que ja ho teníem tot planificat; per fi arribava el dia 5 d'octubre, per fi marxàvem cap a **Noruega**.

Ens vam aixecar a 2/4 de 5 de la matinada, per dirigir-nos cap a l'aeroport. Un cop allà vam agafar l'avió cap a Bergen, la segona ciutat més gran de Noruega i l'antiga capital. Després de 3 hores i mitja de vol, arribaríem a la segona ciutat més plujosa d'Europa, i així va ser, durant 3 dies gairebé no vam veure el sol. Pantalons impermeables, guants, gorro, botes de muntanya i paraigües eren el nostre equipament diari. **Bergen** és una ciutat que es troba enmig dels fiords noruecs i que alhora comunica amb

l'oceà Atlàntic. Les antigues casetes de fusta dels pescadors, les altes i esveltes esglésies, els miradors acompanyats d'una tassa de xocolata calenta i els seus boscos encantats ens van deixar meravellades. Després d'aquests 3 dies a Bergen, el dia 8 d'octubre, vam agafar un ferri, direcció Stavanger.

Al ferri ens vam poder passejar per l'heliport, les cafeteries, fins i tot tenia supermercat...

després de 7 hores i d'unes quantes marejades, però també d'uns paisatges i una posta de sol espectaculars, vam arribar ja de nit a **Stavanger**. Buscant un bus per dirigir-nos cap al nostre alberg al centre de la ciutat,

vam conèixer un madrileny, un gallec i un anglès, amb els quals vam poder compartir idees sobre els llocs que visitaríem en aquella ciutat.

L'endemà al matí ens vam aixecar ben aviat per dirigir-nos a una de les muntanyes rocoses més impressionants de Noruega, el **Preikenstolen**. Per diverses dificultats del transport públic i del mal clima, no vam poder realitzar l'excursió, però teníem un pla B. Per acabar d'aprofitar el matí ens vam dirigir al centre de la ciutat, on ens vam passejar pel barri de Gamle i per les casetes de Fargegaten. Aquí vam aprofitar per tastar el famós i boníssim salmó noruec.

A la tarda ens vam dirigir a **Sverd i Fjell**, una escultura de 3 espases que commemora la històrica batalla de Hafrsfjord. Allà vam poder presenciar la posta de sol que

s'amagava darrere els núvols del cel de Noruega. Després de 3 dies en aquesta ciutat, el dia 10 d'octubre, vam aprofitar per acabar de visitar els últims racons que ens quedaven de la ciutat i vam agafar un bus per anar un altre cop cap a la ciutat de Bergen, a la qual havíem d'anar per dirigir-nos al nostre següent destí, un petit poble anomenat **Voss**.

A Bergen, ens vam aixecar d'hora per agafar un bus de dues hores direcció a Voss. Només el trajecte cap a aquest petit poble ja ens va semblar espectacular. Tot ple de cascades, muntanyes nevades i boscos preciosos; no podíem parar de mirar per la finestra del bus.

Un cop allà ens vam dirigir cap a l'alberg on ens allotjaríem, que estava situada als peus d'un estany preciós i d'aigües cristal·lines envoltat per muntanyes nevades, això sí, l'aigua estava molt freda!

Aquella mateixa tarda, vam anar a visitar una de les cascades més impressionants de tota la zona, que tot i les 2 hores d'espera de bus, van valdre molt la pena i vam poder aprofitar el temps per pas-

sejar pels carrers del poble.

L'endemà, vam tornar a agafar un bus per tornar a Bergen, on vam fer una nit més i vam acabar d'explorar els petits racons de la ciutat.

Així doncs, el dia 12 d'octubre s'acabava el nostre gran viatge. Ens vam dirigir a l'aeroport de Bergen per tornar cap a casa. Vam fer una petita parada a París. Tot i que no vam tenir temps de visitar la ciutat, vam poder veure la Torre Eiffel des de l'avió.

Finalment vam arribar a Barcelona i d'allà a casa, molt contentes d'haver fet un viatge increïble amb llocs impressionants i gran companyia.

sortida a...

Rosa Mateu de Can Sidru Pla

RUTA CIRCULAR PER TOSSA

M'han demanat que faci un escrit d'alguna sortida que fem caminant.

El dia dotze d'octubre vam anar amb els meus cunyats i uns amics a fer una ruta circular per Tossa.

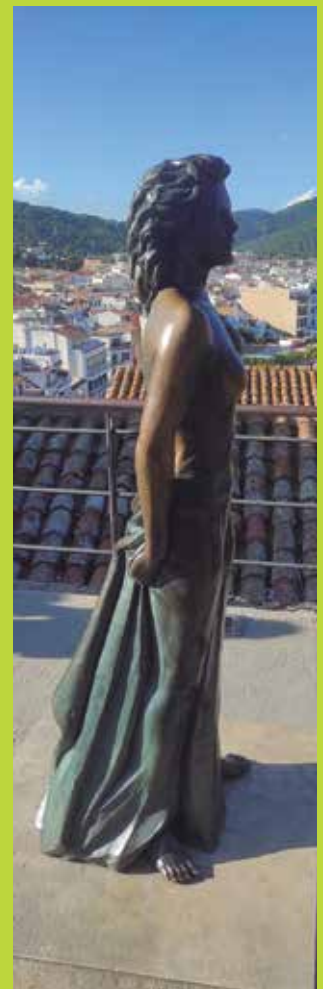
Feia un dia magnífic, serè i clar. Vam aparcar els cotxes a la piscina municipal i vinga, som-hi!

Vam enfilar direcció a Cal Sastre, alguna pujada i anant caminant i parlant... anàvem vorejant la costa fent el camí de ronda, vam passar per cala Bona, que és a 3 km de la vila, molt petita, però molt bufona, i després vam passar per cala Pola, d'uns 70 metres d'amplada, una descoberta per a tots, ja que cap la coneixíem.

Després de la caminada vam anar a recuperar forces al Rincón de Galicia (molt recomanable).

I a la tarda vam fer una passejada pel recinte emmurallat fins a arribar al far.

També vam anar a veure l'escultura que fa homenatge a l'actriu de cinema Ava Gardner, en record de la pel·lícula "Pandora i l'holandès errant", que es va gravar a la vila.

Sandvitx de tonyina vegana

Susana Puig de Can Montalt

Aquesta recepta és molt saludable, té molt de gust i és fàcil de fer. És un aperitiu per portar a qualsevol lloc i és font de proteïna vegetal.

*L'anomeno **Atunanzo** (perquè està fet de cigró i em recorda la tonyina en llauna que menjava fa anys).*

*Començaré amb la recepta de **veganesa** (maionesa), que és un ingredient indispensable per a aquesta recepta i pots fer-la servir, la que sobra, per a altres plats.*

Veganesa

Ingredients

- 100 ml de líquid dels cigrons (aquafaba)

- 300 ml d'oli de gira-sol

- 1 gra d'all (opcional), amb ell fem allioli

Com es preparen?

- Escorrem el pot de cigrons amb un colador, deixant que el líquid caigui al got on farem la veganesa.
- Afegim 3 vegades la quantitat d'oli.
- Pelem el gra d'all, traiem la tira del mig perquè no repeteixi i l'afegim també al got.

- Amb la batedora a la posició mínima i recolzant-la al fons del got, estarem una estoneta fins que veiem que la veganesa comença a posar-se de color blanc. Després aixecarem a poc a poc la batedora i acabarem de barrejar tot el líquid, sense pressa.

Trucs

- Pots posar-hi una mica de sal, encara que el líquid dels cigrons ja en té prou.
- Si se't talla, no et preocupis, pots posar el got una bona estona a la nevera i després tornar-ho a intentar.
- El braç de la batedora no ha d'estar mullat, ni humit, perquè se't tallarà segur la veganesa.

- La veganesa també surt amb l'aquafaba de les llenties. Amb el de les mongetes blanques, vermelles, pintes o de qualsevol tipus no surt.
- És com fer una maionesa, l'únic és que els ingredients són vegetals.

Tonyina vegana (atunanzo)

Ingredients

- 400 g de cigrons cuits i escorreguts (no llencis el líquid perquè l'utilitzaràs per a la veganesa)

- 2 fulles d'alga nori (la que es fa servir per al sushi)
- 3 cullerades soperes de veganesa

- Pebrots morrons

Com es preparen?

- En un bol i amb una forquilla premsarem els cigrons obtenint una textura irregular.
- L'alga nori la farem a trossets petits i barrejarem amb els cigrons.
- Afegim les 3 cullerades de veganesa.
- Trosseja els pebrots morrons molt petitets i barreja'ls al bol també (el que he fet jo, no porta pebrots morrons, però t'asseguro que queda bo-

níssim igual).

- Deixa reposar 2-3 hores, bé si no pots resistir t'hi pots menjar-te'l abans, però com més temps reposat més gust de mar tindrà.
- Estén la tonyina en pa de motlle o on tu vulguis.
- La que no et mengis deixa-la tapada a la nevera, et durarà entre 5-6 dies.

Trucs

- Si no poses els pebrots morrons, queda bo igual.
- L'alga nori la pots trobar als supermercats grans.
- Els cigrons no han de quedar com un puré, sinó que han d'estar aixafats i trossets.
- Pots afegir 1 llauna de pebrot morró escorregut i a trossos, ho barreges tot i també és molt bo.

- L'atunanzo serveix també per fer canapès d'enciam, ceba, pastanaga i veganesa, aquesta combinació és fantàstica, per llepar-se'n els dits.

Bon profit!

Agenda gener-abril

GENER							FEBRER							MARÇ							ABRIL						
DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG	DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG	DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG	DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
						1				1	2	3	4	5						1	2						
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23
23	24	25	26	27	28	29	27	28						27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30
30	31																										

Gener

DIUMENGE 1 - Quina 1 de gener
Organitza: CB Perxa d'Astor
Sala Polivalent

DIJOUS 5 - Els Reis Mags a casa

DIUMENGE 8 - Festa de cloenda del Concurs de pessebres
Organitza: grup del concurs
Església de Grions

Febrer

DISSABTE 11 - Deixalleria mòbil de 9 a 13.30 h
Exteriors Sala Polivalent

DIUMENGE 12 - 18 h Missa en honor a Mn Rossend
Església de Gaserans

Març

DIUMENGE 5 - Marxa de les Alzines
Organitza: AMPA Alzines Balladores
Sala Polivalent

Abril

DIUMENGE 23 - Marxa del Roser
Organitza: Amics de Gaserans
Antigues escoles de Gaserans

JOSEP M I NEUS de Can Japic, aquests són alguns dels que hem trobat.

Aquí teniu unes quantes fotos de bolets que ha collit l'**ISIDRE OLIVER** de Can Rata aquest any!

MERITXELL CODINA del carrer Ignasi Sagnier, pinetells i llateroles.

ANA MARIA ROCA de Cal Trempat, una petita trobada.

Aquesta és la nostra fotografia de la **família BOSCH-ROMANÍ**, del "Niuet de Can Matauet"..., que com ve diu el refrany "si no vols caminar massa, millor quedar-se a casa", d'aquí aquests bolets tan únics i especials, que no ens menjarem però que si guardarem.

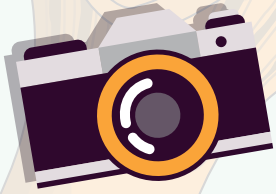

JOAN R FORNAGUERA de Villa Eugenia, us passo alguna foto de bolets, en aquest cas Rossinyols

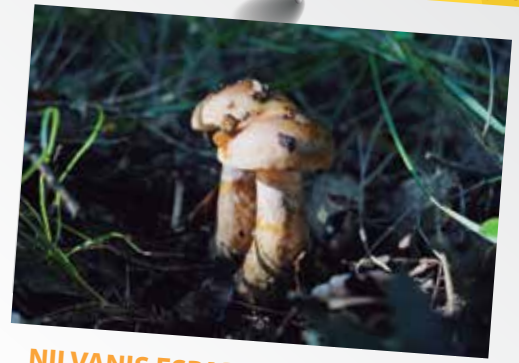

ESTHER GUBERT de les Casetes de Can Nualart, paloma obrint-se.

I sí, aquest any
he collit algun

bolet!

NILVANIS ESPARRAGOZA del veïnat de Gaserans, la foto és feta en el bosc de casa.

ENRIQUETA VILÀ de Can Palet, alguns dels bolets que he collit.

SÍLVIA PLA de Villa Massaguer, alguna de les fotos dels bolets que he trobat aquest any!

GEMMA FORMIGA de Can Rata, algunes fotos de bolets... la majoria no són dels comestibles, però m'agrada fer-los fotos.

DORA MARTINEZ. Aquests són els únics bolets que ha agafat la meua mare Paquita de 82 anys i el meu germà.